
II. EDDU-BROT¹.

.....
garð ær þat kallað æf længi ær talat vm hit sama æfni
sæm gvðbrandr qvað í svölv.

Vpp drægr mþkk² hinn mikla.

Oc allar visvr þær ær eptir fara ærv af æinv æfni allt til
stæfia fram. Snvrða þikkir hælldr bragarbót æn spæll ok
skolo þa standa margir sambliðændr æptir raddarstaf hinir
sþmo ok síðarst t. eða r. sæm æinarr qvað.

Ælfr varð vnda gialfri

æitr kold roðin svæita

vitnis fæll með vatni

varmt þldr i mæn karmtar.

Skarbrot ær þat æf avkit ær samstþfv skamri i fyrsta visv
orði sva at ofegra þikki sæm olafr læggs son qvað.

Skvlar bæzt vnd bali

byrrþfrs skþpvt æfi.

at greina hlið³.

Allt ær hlið þat ær kvikvæendis æyrv ma skilla. hlið
hæfir margar kynkvíslir ok verðr hlið þat sem nattvrliga
megv æyrv greina af samkvamv tvæggia likama. ænn
þunnv hliðsgrein ær sv ær hæilavg ritning sægir hliða
andliga hlvti. likamlikt hlið verðr annat af lífligvm hlvtvm
ænn annat af líflavsvm hlvtvm. Hlið þat ær hæyriz af
líflavsvm hlvtvm verðr⁴ annat af .ij. ræriligvm skæpnvm

¹) *Fragmentum membranaceum Arnarnagnævanum Nr. 748
in quarto. —* ²) *omnibus locis, ubi k geminari solet, membr.
habet k, quam literam per kk dedimus. —* ³) *literis rubris. —*
⁴) *bis in membrana scriptum.*

ænn annat af vræiligvm annat af samkvamv ræriligra lvtá ok oreriligra. Af ræriligvm lvtvm verðr lioð sæm af hofvð-skæpovm vindvm ok vötnvm. Af vræiligvm hlvtvm verðr lioð sæm stæinvvm. æða malmi. æða strengivm ok verðr þo þæss kyns lioð iafnan af ræring nokkvr's likama lifligs. æða vllifligs. Af samkvamv ræriligra lvtá ok vræiligra verðr lioð sæm þa ær vindr. æða vötn. æða ælldr slær sinv afli við iorð. æða aðra vræiliga lvti. lioð þat ær verðr af liflavsvm lvtvm ær svart (ok) ogreinilikt æptir natvrligri samlioðan þeirri ær philosophi kóllvðv mvsicam ok verðr þat lioð hit æfsta ok hit æzta af ræring ringa þeirra .vij. ær sol ok tvngl ok .v. merkistiorvnr ganga i þer ær planæte ærv kallaðar ok hætir þat celestis armonia æða¹ himnæsk lioðagræin. Þessar stiorvnr sagði plató hafa lif ok skyn ok vera odavðligar. Greinilikt lioð verðr i liflavsvm lvtvm þat sæm ver kóllvm listvlikt lioð sem i malmi ok strengivm ok pípvvm ok allz kyns spongfærvvm. J lifligvm lvtvm ok vitlavsvm verðr lioð sæm viðvm æða gravsvm ok þo af tænging nokkvr's ræriligs likama. Af lifandi lvtvm þeim ær sæn hafa verðr annat lioð þat ær rodd hætir ænn annat þat ær æigi ær rødd sæm fota stapp æða handa klapp ok annat slikt. Rodd ær lioð fram fært af kvikvændis mvmni formærat af .ix. natvrligvm tolvvm lvngvm ok barka tvngv ok tveim vörrvm ok .iiij. tönvm. Ænn priscianus kallar rodd vera hit grandligsta lopzins havgg ok æiginliga æyrvvm skilianlikt. Rødd greiniz a marga væga önnvr rødd ritanlig æn önnvr oritanlig. Vmerkilig ravdd ær sv ær til ængrar merkingar ær þreyngd sæm hvba blictrix. Mærkilig rødd ær önnvr af natvrv önnvr af sætning. æða sialfvilia. Mærkilig rodd af natvrv ær harna gratr. æða sivkra manna stynr ok annat slikt. Mærkilig rodd af sætning ær sv ær framfæriz með sialfvilia mannz sem þetta na. Maðr merkir kvikvændi skynsamlikt ok davðlikt.

¹) s (= sive), membr.

fra stafa skipti ok tima¹.

Stafr er hinn minzti lvtr raddar samansættrar sæm rita ma. Oc ær stafr kallaðr hinn minzti lvtr eða vskiptiligri i því sæm hæyrir allri samsætning stafligrar raddar því at ver skiptvm bækr i capitvla ænn capitvla i clavsvr. æða vers æn clavsvr i malsgræinir malsgreinir i sagnir. Sagnir i samstöfvr samstofvr i stafi. Ænn þo ærv æigi stafir natvrliga oskiptiligir því at stafr ær ravdd en ravdd ær lopt. æða af lopti formærat. Ænn hvart sæm ravdd ær lopt. æða loptz formeran þa ær hon samansætt með sinvm portvm sæm lopt með því at þat ær likamlikt ok allir likamir ærv samansættir ænn iafn lvtr verðr af iöfnv æfui at gætað sæm holdd af holddi. Ænn sva sæm i natvrligvm likavmvm ærv nökkrvir þeir lvtr ær æinfalldir kallaz sæm .iiij. hofvð skæpnr ælldr ok vatn lopt ok iorð ok kallaz þæssir lvtr æigi af því æinfalldir at þeir sæ vskiptiligir hælldr af því at hverr þeirra lvtr er iafn sinv öllv. Sva sæm litill gnæisti hæfir iafna natvrv hin v mæsta báli sva ærv ok stafir oskiptiligir i misiöfnv æfui æða i þa lvti sæm olikir ærv því at a. æða aðrir raddar stafir hafa stvndvm skamt lioð ænn stvndvm langt. Oc ef þeir hafa langt lioð þa hafa þeir .ij. tima. Philosophi kóllvðv stafi elementa [þat er² hofvðskepnr. því at sva sæm allir likamir ærv skapaðir af .iiij. hofvðskæpnm sva gera ok stafir saman sættir alla stafliga rodd sva sæm nokkvr's konar likam. því at rodd tecr eyrv ok hæfir þrenna mæling sæm allt þat ær likamlikt er. þat er hæð vpp ok ofan bræidd til vinstri handar ok hæygri ok længd fyrir ok æptir því at rodd ma ollvmegin hæyraz. Samstöfvr hafa hæð i lioðsgrein enn breidd i anda længd i tima því at hver samstafa ær annat hvart hvöss æða þvng æða vmbeylig³. hvöss lioðsgrein ær sv ær skiotliga er fram færð með vpphölldnv lioði. sæm þæssir samstafa. hvat. Þvng lioðsgrein ær sv ær af litilatv lioði hæfz ok drægz

¹) *literis rubris.* — ²) *in membr.: i.* — ³) *sic membr., pro vmbeygilig.*

niðr i ænn lægra lióð sëm hin fyrsta samstafa i þæssv namni hareysti. Umbæygilig lióðsgrein ær sv ær hæfz af litillatv lióði ok þænz vpp sëm hvöss lióðsgrein ænn fellr niðr at lyktvm sëm þvng lióðsgrein sva sëm þetta namn ravstr. hver samstafa hæfir ok framflvtning annat hvart lina. eða snarpa ok ær sa andi her kallaðr rering framflvtningar samstofv. Mæð snorpvm annda verðr samstafa fram færð sëm hin fyrri samstafa þæssa nafns. þvrrvm. Mæð linvm anda flytiaz samstofvr sëm þæssar. langan tíma. hver samstafa ær annat hvart lþng. eða skþmm. ok ær skþmm samstafa skiott fram flvtt ok hæfir æina stvnd sëm fyrri samstafa i þæssv nafni ari. lþng samstafa ær sv ær sæinliga ær fram flvtt ok hæfir .ij. stvndir sëm hin fyrri samstafa i þæssv nafni. hati. Oc ær timi. eða stvnd kallaðr dvþl mælandi framflvtttrar raddar.

Stafr hæfir .iij. tilfelli. Nafn ok figvr ok vældi eða mátt. Stafa nþfn ærv .xvj. i norænni tvngv i þa liking sëm girkir hofðv forðvm daga. ænn þo ærv mæringar þeirra miklv flæiri þvi at priscianvs segir at hverr [þeirra hafa¹ .x. hlióð. eða flæiri. Sva sëm a æf þat ær skamt hæfir .iiij. lióðsgreinir. hvassa lióðs grein fyrir vtan ablasning h sëm her ari. þvnga lióðs grein ænn fyrir vtan h sëm her² hvassa lióðs grein með ablasning h sëm her hafi ok þvnga lióðs grein sëm her hafandi. langt a hæfir .vj. lióð æf þat hæfir ablasning h þa herr þat annat hvart hvassa lióðsgrein. eða þvnga. eða vmbæygiliga sëm her³.

Vm ablasning h⁴.

Slíkt hit sama æf þat hæfir eigi ablasning lióðar þat .iij. læiðir sëm þæssi nþfn. ári aranna ara. Slíkt hit sama ma ok áðra raddar stafi greina. ænn i ok v hafa þvi flæiri lióðsgreinir at þeir ærv stvndvm samlióðændr sëm i þæssvm nþfvnm iarl vitr ok er þa v venð kallat i nórvnv máli.

¹) a [*supra lineam in membr. scriptum est*: raddar stafr. — ²) *duorum fere verborum vacuum spatium in membr.* — ³) *sine lacuna, membr.* — ⁴) *litteris rubris.*

(J) norenv stafrofi ærv .v. lióðstafir sva kallaðir v r N oss 4 iss | ár A yr ⊕ ok ær iss stvndvm sættir fyrir æ þa ær hann er stvnginn sva sëm alæph eða ioth setiaz fyrir .ij. raddarstofvm i ebreskv máli. N er þvi fyrst sett at þat lióðar i framan verðvm vþrrvm. 4 er þar nest. hann lióðar i mvnni. | stendr þar nést. þvi at hann lióðar i ovan verðvm barka. en i neðan verðvm barka ef hann er pýnctaðr ok lióðar þa sem e. þar nést er A skipaðr þvi at þat lióðar i briosti. ⊕ ær tekit af ebreskv stofvm. Ænn latinu menn skipvðv stofvm gagnstaðliga þæssv sem her ær græint. þeir sættv a fyrst þvi at þat lióðar næst hinu næsta toli raddarinnar ær ver kollvm lvngv ok þat ma fyrst skilia i bernsligri ravst. Ænn N ær þvi fremst skipat at þat ær fremst ok næst sialfv æfni raddarinnar at þvi ær ver hyggivm at loptið mægi kalla ok hafa þvi hvarir tveggiv mæistarar væl ok natvrliga skipat stofvnm i sinu máli. Raddar stafr þæssir hæfiaz allir af sinu lióði ok læggiaz i samlióðendr [R ok ¹.

Vm samhlióðendr².

Samlióðendr ærv .xj. i rvna máli .v. þeir ær nalægir ærv raddar stofvm ærv kallaðir half raddarstafir af þðrvm mþnnvm þvi at þeir hafa mæiri likink raddar stafa ok merkiligri lióð ænn aðrir samlióðendr. þat ær. R t 4 Y t Y³ ær af svmmv mþnnvm með þæssvm stofvm taliðr i latinu stafrófi þvi at hann hæfir sitt lióð af raddarstaf sëm aðrir þæss kyns samlióðendr. Ænn priscianvs sægir æigi mega raða stafsins merking hvart hans nafn hæfz af raddarstaf eða eiginligv lióði sëm marka ma i þæssv stafrofi ok mþrgvm þðrvm ær naliga hæfiaz allir stafr af sinu lióði raddar stafr ok samhlióðendr ok halda þo fvllkolliga sinvm merkingvm. J þæssv stafrofi ærv ok .v. stafr ær ver kollvm dvmba stafi þat ærv Y t Y 1 B. Oc ærv

¹) a [*supra lineam*: reið sol. — ²) *litteris rubris.* — ³) *hic interpungendum videtur et 4 ita transponendum, ut scribatur: 4 ær af svmmv mþnnvm cet.; cfr. pag. 74.*

stafr þæssir ægi því dymbir kallaðir at þeir hafi ækki lioð hælldr því at þeir hafa litlið lioð hia raddarstöfvm i þa liking sëm sa maðr ær litils kallaz verðr æða ænskis af goðri átt ær litt ær mannaðr hia sinvm gøfgvm frendvm.

Vm tilfelli stafs¹.

Annat tilfælli stafs ær sigvra þat ær mynd æða voxtr stafanna gerr sëm nv ær ritað. Þriðia tilfelli stafa ær mátr. Oc ær þat sialf framsvtning stafa ok merking þeirra. fyrir þann sama matt stafanna ærv bæði svodiu nōmn ok sigvrv. Svmir mæistarar kalla skipan hit fiórða tilfelli stafs ænn þat kallar priscianvs æinn part þann ær mætti stafsins hæyrir. Þæssa stafi ok þeirra merkingar compileraði minn herra valldimarr konvngv með skiotv orðtæki a þæssa lvnd. Sprængd mannz hōk flyði tovi boll. $\text{JKTPTA YATTY *Z YNDAI TAN EAIN}$. her ær sol² fyrst skipað ok bæði sætt fyrir s latinv staf ok z girzkan staf ok kollvm ver þat knæsól æf hon ær sva gær h. Ænn z hæfir natrvrliga i sær tveggia stafa lioð. d ok s æða t ok s sva sëm x hæfir tveggia stafa lioð c ok s æða gs. Oc ær því hvargi þeirra stafa ritaðr i rnvnm æða i forn latinv stafrofi. Nv ærv þeir stafr því i stafróf sættir at skiotara þikkir at [rita ænn³ tva. Þar næst stændr K ok ær biarkan a þa læið ritað æf þat stændr fyrir p latinv staf ok hæfir sa rvna stafr tva dymba stafi i sær þa ær vlikir ærv i lioði. Ænn því ærv opnir bælgir gærvir a K þa ær þat lioðar fyrir p at þat scal mæir svndr lokvnm vōrvnm næfna ænn b. Þar næst stændr R fyrir r latinv staf ok ær hann af þeim stöfvm ær half raddarstafr ærv kallaðir. Þar næst stændr t. þat lioðar fyrir .ij. raddar stöfvm t ok t ok kalla girkir þann staf diptongon. þat ær tvilioðr a norena tvngv ok ærv .iiij. diptongi i latinv stafrofi ænn .v. i rnvnm. diptongvs ær samanliming .ij. raddar stafa i æinni samstöfv þeirra ær baðir hallda afli sinv. Þæssir ærv limingar stafr

¹) literis rubris. — ²) supra lineam t, membrana. — ³) a [supra lineam: æinn staf.

i rnvnm X fyrir æe ʒ fyrir av ʒl fyrir ei ok ær sa diptongvs ekki i latinv. ʒ fyrir ey ʒ fyrir eo¹ ok² ær hinn fiórði diptongvs i latinv ok ær hann ækki i rnvnm. Svmir raddar stafr ærv fyrir skipaðir i samanlagningv sëm a ok e. ænn svmir eptir skipaðar³ sëm e ok i o v ok ærv þeir raddar stafr natrvrliga fyrir skipaðir i samanlimingvm ær nalægra hafa lioð inv'inzta raddar toli manzins ænn hinir eptir skipaðir ær nærri standa i lioðs grein esni raddarinnar⁴ sëm a fyrir e ok v því at þat lioð er grannara ær nærr stændr briostinv ok fyrr tekz ænn hitt digrara ær framarr skapaz ænn hitt er eptir ær siðarr formæraz ok meira hefir rvm er ok hegra þat lioð fyrri at sætia i samanlimingv ær fyrri skapaz enn⁵.

.... allz mals. Þvi næst ær orð ær skryðir ok formærar nafn sva sëm mynd æfni því at þat skyrir tilfelli nafns ok merkir gærð æða pining. fornafn ær sett i stað nafnsins sëm læytis maðr fyrir mæistara ok merkir þriar personvr ænn nafn mærkir eina. Viðrorð fegrir ok ændimarkar orðit i þa liking sëm viðrlæggianlig nōfn gera við vndirstæðilig nōfn sva sëm her. sterkr maðr bers⁶ hravstliga. lvttekning ær fra skillit orði því at hon merkir fōll ok kyn sëm nafn. Ænn i því skilz hon fra nafni at hon merkir gerð æða pining ok hæfir ymsar stvndir sëm orð. Samtenging knytir saman nōfn æða aðra parta æða sialfar mals greinir sëm her.

Ringr ok dagr at þingi.

Fyrirsætning ær æiginlig til at þiona fōllvm nafnsins sëm her. til borgar af skipi. Mædalorþning synir hvþokka manz. Oc er hon iafnan fraskilit þōrvm þōrtvm sëm her. væi bæi.

¹) supra "eo" in membrana scriptum est: o. — ²) cfr. p. 78, not. 16. — ³) sic membrana (skipaðr) pro skipaðir. — ⁴) supra lineam: s. lopti. — ⁵) deest unum folium. — ⁶) sic membrana pro berz.

*kenningar donati*¹.

Donatus kennir í fyrri bok sinni nattvrv parta þeirra allra ær hafa þarf í rettv latinu mali ok ma ængi maðr fvllkomliga vel skilia ok mela þa tvngv næma þæssa bok kvnni. Aðra bok gerði hann vm lavstv þa ær verða kvnnv í latinu mali ok í þeim skaldskap ok at lyktvm vm þat skrvð ok fegrendi ær verða ma í søgnvm ok máls greinvm. Þvi ritaði hann vm lavstv þa ær verða mæga í malinu at sa ma mæla æða yrkia fagrlæka ær hann væit bæði lof ok lavst a malinu sem mælt ær. Malum non vitatur nisi cognitum. Æigi ma illan varaz næma hann sæ fyrri kændr. J þæssi bok ma gerla skilia at ðll ær æin listin skaldskapr sa ær romverskir spækingar namv í athænis borg a griklandi ok snerv siþan í latinu mal. ok sa lioða háttr æða skaldskapr ær oðinn ok aðrir asia menn fltvv norðr higat í norðr halfv heimsins ok kendi mognvm a sina tvngv þæss konar list sva sæm þeir hofðv skipat ok nvmit í sialfv asia landi þar sæm mæst var fręð ok rikdomr ok froðlæikr veralldarinnar.

*de barbarismo*².

Barbarismvs ær kallaðr einn lasta fvllr lvtr malsgreinar í alþyðligri reðv ænn sa ær (i) skaldskap kallaðr metaplasms. barbarismvs fekk af þvi nafn at þa ær romverskir hofðingiar hofðv naliga vnnit alla verðldina vndir sina tign tokv þeir vnga menn af ðllvm þioðvm ok fltvv þa í romam ok kenvv þeim at tala romverska tvngv. þa drogv margir vnemir menn latinva eptir sinv eigiu mali ok spilltv sva malinu³. kolvðv romveriar þann mals lavst barbarismvm þvi at þeir nefndv allar þioðir barbaros næma girki ok latinu menn. barbari varv kallaðar fyrst af lönqv skeggi ok liótvm hvnaði þær þioðir ær bygðv a háfvum fiollvm ok þykkvm skogvm þvi at sva sæm asiona þeirra

¹) *litteris rubris.* — ²) *litteris rubris.* — ³) *supra lineam:* tvngvnni.

ok hvnaðr var ofægiligr hia hæverskv ok hirðhvnaði romveria slikt sama var ok orðtak þeirra otogit hia mals greinvu latinu snillinga. Ænn þvi villdv romveriar at allar þioðir næmi þeirra tvngv at þa veri kvnnari þeirra tign ok þo at rikiu skiptiz ær stvndir liði mætti allt folk vita at þeirra forellri hæfði romverivm þionat.

¹Barbarismvs verðr a .ij. læiðir í framflvtning mals ok í letri. hann hæfir .iiij. kynkvilsvir viðrlagning ok aftekning skipting ok snvning. Þat ma verða í æinvu staf ok samstofv ok í tilfellvm samstofvnnar stvnd ok lioðs grein ok ablasning. barbarismvs er með ðllv flyandi í alþyðligv orðtæki. ænn í skaldskap er hann stvndvm læyfðr fyrir sakir skrvðs æða navðsýnia. Vm aftekning stafs verðr barbarismvs sæm egill qvað.

Ærvnz avðskef	vinar mins
ðmyn lokri	þvi at valit ligia
magar þoris	tven ok þren
merðar efni	a tvngv mer.

her ær af tekinn stafr í þessvm orðvm tven ok þren fyrir fegrðar sakir þvi at þa þikkir betr lioða þessar samstofvr í hvldv hætti at þer hafi vmbeygigila lioðs grein helldr ænn hvassa ær .iiij. ærv samstofvr í visv orði ok ma þvi kalla at her verði barbarismvs í lioðs greina skipti. J aftekning samstofv verðr barbarismvs sæm qvað harekr í þiottv.

Raðit hefik at riða
rínleygs hefjan mínv.

her er rín fyrir rínar þvi at ofmargar verða ella samstofvr í visv orði. Vm viðrlagning stafs verðr barbarismvs sæm qvað avðvn illskellda.

Maðr skyllði þo molldar
megia hverr of þegia
kenniseiðs þo at kvnni
klepp ðogg hárs löggrvar.

her er sett megia fyrir mega ok avkit einvm staf ok ger

¹) *inscriptio hujus capituli legi non potest.*

sva lǫng samstafa af skamri því at ella heildz eigi kveðandi
rett i visv orði. Vm viðrlagning samstǫfv sǣm glvmr qvað.

Ænn ek væit at hefr heitið
hans broðir mer goðv
ser of slikt til þeirra
sæggfiöld hvaðarrtveggi.

her er hvaðarrtveggi sættr fyrir hvartveggi til þess at
kveðandi halldiz i visv orði. Vm stafa skipti verðr
barbarismvs sǣm arnorr qvað.

Svmar hvern frekvm erni.

her er hvern sett fyrir hvert til þess at hending halldiz
i drottkvæðvm þetti ok ma her kalla beði stafs skipti ok
samstǫfv. J stafa snvning verðr barbarismvs sem her.

Reið brynhilldar broðir
bort sa er hvg ne skorti.

her er bort sett fyrir brott ok skipt sva stǫfv at r stændr
fyrir til þess at hendingar se iafuháfar ok er þetta sva i
einvm staf sǣm i samstǫfv. Vm stvndar viðrlagning verðr
barbarismvs sem qvað eilifr gvðrvnar son.

Varv vǫndd ok myrtar
verðr hitt at þav skerða
svell var aðr vm alla
ól torraðin hóla.

her kallar torraðin ól vǫndvl ok gerir langa þessa samstǫfv
ol til þess at hendingar se iafn háfar. Vm stvndar afdrátt
verðr barbarismvs sem her.

Svanr þyrr beint til benia
bloðs vindara roðri.

her er vindara sett fyrir vindára roðri. þat er flvgr. Þessi
samstafa er skom ger fyrir segrðar sakir því at þa lióðar
betr. Þar er ok sv skaldskapar¹ er iafnan þikkir vel
koma ok menn kalla oflióst. Vm lióðs greinar skipti verðr
barbarismvs sem einarr qvað.

¹) *vocabulum* grein *excidisse* videtur.

Vist. ervmz hermd a hesti
hefir flíoð ef vill goðan.

her scal annat af raða enn mælt er ok er beði breytt með
mali ok svndr tekningvm ok lióðs greinvm ok scal sva
skilia. Vist ervmz hermd a hesti. legg ec a ió reiðiþokka.
her er mali skipt. enn þat scal sva pvncta ok svndr taka.
legg ec a ioreiði þokka goðan. her er seni skipt. Hefir flíoð
ef vill. konv má ná. her er máli skipt. konv mana. her
er seni skipt ok lióðs greinvm. má ná her er hvartveggi
lióðs grein vmbeygilig. máná¹. her er hvǫss lióðs grein
yfir baðvm samstǫfv ok ær her beði skipt lióðs greinvm
ok aftekning lióðs greinar því at hvǫss lióðs grein ær gær
af vmbæygiligri ok tækin sva af þvng lióðs græin. Vm
viðrlagning lióðs greinar verðr barbarismvs sǣm skravt-
oddr qvað.

Ef veri bil barv
brvnnins logs sv ær vnnvm
opt geri ek orða skipti
æinrænliga a bænvvm.

her ær bænvvm sætt fyrir bénvvm. Vm viðrlagning ablasningar
verðr barbarismvs. Sem starkaðr qvað.

Þann hæfi ec manna
menzkra fvndit
hringhræytanda
hrammaztan at afli.

her er hrammaztan sæt fyrir rammaztan. Vm aftækning
ablasningar verðr barbarismvs sǣm her.

lofðvngr gækk at lakkar
lavt herr i gras snerrv.

her ær lakkar sæt fyrir hlakkar at kvæðandi halldiz. Ænn
verðr barbarismvs a flæiri væga ok ærv þær figrvr kallaðar
moytacissmvs ok lapdacismvs ok iotacismvs. Þessar
figrvr verða vm ofagra samansætning stafanna ok æigna

¹) *in membrana*: mán.

svmir þessa löstv solocismo því at þat verðr i flæirvm sögnvm ænn i æinni. Þæssar sigrvr tokv nafn af æiginligv nafni cismvs þat ær brvgðning æða spell. Moytacismvs ær þat æf samtænging sagna verðr af optligri samanlostning. m. æins stafs sëm her. Gæima mætvvm hrima. ok köllvm ver þat dregit a stál¹ a milli hændinga verðr. Lapdacismvs er þat æf tvav ll sætiaz fyrir æinv æða einn raddar stafr standi i milli tveggia sëm hær.

stendr af stala lvndi

stýrr þorravði hinn fyrri.

Jotacismvs ær þat æf i samliodandi stendr eptir i raddarstaf eða eptir annan raddarstaf eða milli tveggia raddarstafa sëm her.

Haði iarl þar er aðan

engi mann² vnd ranni.

ok sëm olafr legs son qvað.

freyiv angan leygjar.

En donatus telr þan laust með barbarismo ef .ij. raddarstafir iafnlangir standaz hit næsta i tveim samstöfvm sëm her.

þorði iðia orða.

þetta ærv collisiones³.

Þann laust kallar donatvs collisiones ef m stendr milli tveggia raddarstafa sëm eyvindr qvað.

barvm ullr um alla

imvn lauks a hauka.

þat kallar hann hinn sama lavst ef önnvr samstafa ær i niðrlagi orðz iöfn eða lik vpphafi því er æptir kemr sëm einnarr qvað.

harðan þytr a hvitum

harm solborgar armi.

Sva ok æf snarpir samliodændr rennaz moti i tveim samstöfvm sëm her ær kvæðit.

¹) *excidit ef.* — ²) m', *membrana.* — ³) *literis rubris.*

her liggia brot bæggia

brvðr strykvinna svða.

ok sëm þetta.

her fregna nv hygnir

hiðrflavg brimis dravgar.

Þæssa löstv telr donatvs því með barbarismo at þeir verða i æinni samstöfv þo at stærri sagnir spilliz af því.

her hæfr vpp soloecismum¹.

Solocismvs er lavstr i samansættv mali gær i moti reglvm rettra malsgræina ok verðr solocismvs i tueim þörtvm eða fleirvm. Enn verðr barbarismvs i æinni sögn sëm fyrr ær ritat. Solocismus fekk nafn af borg þeirri ær forðvm var köllvð soloe ænn nv hæitir pentapolis. Þeirrar borgar lyðr for til athenis borgar i girklandi at nema þar mal ok þa spilltu hvarirtvæggju tungunni með vándvm orða drætti ok köllvðv girkir þann mals laust solocismum af borginni soloe ok cismvs. þat er slita æða svndrskorning at uaru mali því at sa laustr sleit malsins parta. þa er spillti tungunum. Þat er ok merkianda at ófróðir menn etla iafnan barbarismum vera þar sëm solocismus er at rettu sëm þa ær nokkvr maðr segir fra karlmanni æða konu ok kallar þar hann ær hon scal vera æða hæilsar þar flæirvm ær æinn ær æða annat slikt því at hverr sëm kallar hann þar sëm hon scal vera þa gerir hann lavst i baðvm þæssvm öpmvum. Slikt hit sama hverr sëm hæilsar þar mörvgvm ær æinn ær gerir solocismum milli margfalligrar tölvm ok æinsligrar. Solocismvs verðr annathvart i malsins þörtvm æða tilfællvm partanna ok geriz þa a .iiij. læiðir viðrlagning ok aftekning skipting ok umsnuning. Sua sëm mætaplasmvs er kallaz i skaldskap sa lavstr ær barbarismvs kallaz i alþýðligv mali. ok þikkir þat stvndvm fægri skaldskap. Slikt hit sama ær solocismvs i skaldskap sættr fyrir skrvðs sakir

¹) *literis rubris.*

ok ær hann þa scema kallaðr i skalldskap. J mals þortvm verðr soloecismvs sem þa ær annarr partr ær sættr fyrir þörvm sãm her ær kvæðit.

hringlæstir gækk hравstan

herivm kvnr at gvnni.

her ær þetta namu ravstan sætt fyrir þæssv visvorði. ravstliga. Stvndvm verðr soloecismvs þa ær hinn sami partr ær oviðrkæmiliga sættr sva sãm þorlæifr iarl's skalld qvað.

Höfðv ver i þær hacon

ær at hiþrógi drogvnz

þv ravtt skoglar skyia

skoð forystv goða.

Her ær i fyrirsætning fyrir af sætt. Atfælli mals parta ærv .xij. hviliglæikr Samiamnan Kyn Tala Mynd Fall Persona Merking Tid Samþkøn Mátt ok skipan. J öllvm þæssvm tilfællvm verðr soloecismvs. ænn þo ma æk fa rita. Soloecismvs verðr vm hviligleik nafna sãm snorri qvað.

Byskop hæyr a bæran

bragþátt gofvg's máttar.

her er sameiginlikt namn byskop sætt fyrir æiginligv nafni Gvðmvndr. Vm samiafnan verðr soloecismvs sãm her.

Rann hræddari hranna

hyrbriotr fra styr liotvm.

her ær samiafnanlikt nafn hræddan [sætt fyrir hræddr¹ sættligv namni. Vm kyniaskipti verðr soloecismvs sãm i haflíða málvvm.

Ristv nv fala

far þv i bygð hinig

þo ær mals gængi mikit.

her ær hvarginlikt kyn sætt fyrir karlmannligv kyni. Vm talnaskipti verðr soloecismvs sãm arnorr².

Yppa raðvmz yðro kappi

iota gramr i kvæði fliotv.

¹) a [in membrana bis scriptum. — ²) excidit verbum: qvað.

her ær margfallig tala sætt fyrir æinfalldri tölvm. J falla skipti verðr soloecismvs sãm æ¹ qvað.

þvi hæfik hæitið mæy mætri.

her er rægilicet falli sætt fyrir gæviligv falli ok köllv er þænna lavst orðkolf. J tíða skipti verðr soloecismvs sãm þioðolfr qvað.

læiða langar davða

limar illa mik stillis

barvð menn hinn mæra

Magnvs i grøf fvsir.

J persona skipti verðr soloecismvs sãm qvað halldorr skvalldri.

Orkit ala særkiar

æl læstir þræk mæstvm

ætt bæit grams vm goma

gagnprvðr sigvrðr magni.

her ær annarr fiorðvngv viso mæltr til annarrar personv ok köllvm ver þat viðmælit. ænn annarr fiorðvngv sægir fra hinni þriðiv personv ok köllvm ver þat hliðmælit. At slikvm hætti verðr soloecismvs i þörvm tilfællvm partanna. Með barbarismo ok soloecismo erv taldir .x. læstir þeir ær sva ærv kallaðir. Acirologia Cacenphaton Pleonasmvs Perysologia Macrologia Tantologia² Eclipsis Tapinosis Cachosinteton Amphibologia. Acirologia er oeiginlig sætning orðz sãm her ær qveðit.

Vætti ek harms næma hitta

höfvð gvllz naim fvllv.

her kallaz skalldit vetta harms þess ær hann kviddi ok ær þetta orð. æk vetti gagnstaðliga seft þvi at þat ær manzins natvra at vetta fagnaðar enn kvíða við harmi. Þessi lavstr heyrir barbarismo þvi at hann verðr i einni søgn. ænn þvi hæyrir hann soloecismo at hann verðr i malsgrein milli þessa tveggia orða ventir ok kvíðir.

¹) sic abbreviate, membrana. — ²) sic prave membr. pro Tautologia.

Cacenphaton ær kolloð ofavgr framflvtning stafa eða samstafna i æiuv orði eða flæirvm sæm aðr ær ritað þa ær sv samstafa ær fyrst sætt i einv orði er síðarst var aðr æða hliodstafur ok sva þeir ær eptir koma i baðvm samstofvm sæm sighthvatr qvað .

for or vik a vári.

þat hæyrir ok miok þæssvm lesti æf sa ær niðrlags stafur i æinni søgn ær fyrstr ær sættir i því orði ær eptir kemr sæm snorri qvað .

Skialldbraks skyllia milldvm
skipræiðv mer hæiða.

þænna lavst kollvm ver þræskollid. Þat ær ok kallað cacenphaton æf maðr æignar oviðrkæmiliga oðrvm lvt þat ær annarr a sæm her ær qveðit .

Skið gækk fram at flæði .
flóðs i reggi óðv.

her ær kallat at skið gangi ænn þat er eiginlikt mōnnvm eða kvikendvm. Sa lavstr hæyrir ok cacenphaton ær ver kollvm nykrat æða fūngalgknat ok verðr þat mæst i nygervingvm sæm her .

bringtelir gaf hálv
hlyrsolar mer dyra
oss kom hrvnd til handa
hræpollz drifin golli
sott þa ær herians hattar . . .¹.

her ær eyxin kollvð i oðrvm hælmingi trōllkona skialldar eða valkyria ænn i oðrvm hælmingi svt ok ær þar sva skipt liknæskivm a hinvm sama lvt sæm nykrin skiptiz a margar læiðir. Pleonasmus ær hægomlig viðrlagning einnar sagnar yfir þat fram sæm fvlly mali hæyrir sæm kolbæinn qvað .

Mvndi mer fyrir stvndv
mikit orðalag þikkia
æf ælgrænni vnnar
æyrvm slict at hæyra.

¹) sine lacuna, membrana.

þetta nafn þarf eigi til fvlrrar merkingar því at ækki vit manzins hæyrir næma æyrv. Perisologia ær hægomlig viðrlagning orðanna þeirra ær ækki merkingar afl hafa með því mali sæm vpp ær tekit sæm her ær qveðit .

þat hæfi ek sagt dvlðr fer ek hins
ær sialfr vissag ær drengur þægir.

her þarf ekki hit siðarra mal því at þat ma skilia æf hann sægir þat ær hann væit at hann þægir yfir því ær hann væit æigi. Macrologia ær kallað langt sæn þat ær tekr onytsamliga hlvti til þess mals ær skalld talar ok ær þessi figura víða sætt i oñdverðvm kvæðvm sæm arnorrr qvað i Magnvs drapu .

Sæinkvn varð þa ær hlæbarð hanka
huka ár hin liota bára.

her sægir hann fra rakfōr sinni. ænn þat hæyrir ekki konvngs lofi. Þæssi figvra verðr ok ef maðr talar þōrfvm flæira vm hinn sama lvt sæm gvðbrandr qvað i svōlv .

Upp sætr mōkk hinn mikla
mōðfiallz verolld alla.

Tantologia ær þat æf hin sama søgn er optarr tekin æn tilhæyrir eða hin sama merking sæm snēglv halli qvað .

sva læt vnd sik lōnd oðl lagin
seggia drottinn liðs oddviti.

her erv .ij. kēnnigar konvngs til hins sama mals. þat kollvm ver ofkænnat. Eclipsis ær skortr navðsynligar sagnar þeirrar ær þarf til fvlly mals sæm her ær qveðit .

for hvatraðr aðr siklingr
hilmí at sinna til sættar gækk.

her skortir konvngs nafn eða kenning til fvlly mals sæm her ær qveðit .

sa ær af islandi
arði barði.

her skortir siovar nafn til fvlrrar merkingar. Tapinosis ær minnkan mikils lvtar i mali þa ær sæn avðsynir annat ænn af scal raða sæm þioðolfr qvað .

snart við seþráð kyrtat
sík la blær a diki.

her ær sík eða diki sætt fyrir sæ æða haf þav sãm litil
vptu ærv a landi. Cacosintheon er lastafvll samansætning
sagnanna sãm Gvðlavgr qvað.

hravkk at havga brekkv
hotz mæirr ænn til gotvm
fyrir hæyrgæði hriðar
halldorr i hvg skialldi.

her er ofagrliga samanskipat sögnvnm i þriðia visv orði.
Amphibologia ær ævanlæikr sagnarinnar ok verðr þat a
margar læiðir stvndum við regilig föll sem her er qveðit.

hermenn getu hinnig
hvgstinnan gram vinna.

her ær ævanlikt hvart hermænn vinna konvng æða konvngr
hermænn og skiptir þvi samanhláðning orðanna. Stvndvm
verðr þæssi figvra vm svndrtækning orðanna sem her er
qveðit.

þat ær orðslægivm æigi
alldr bot konvngs skálldi.

her skiptir þat malið hvart æigi ær skipat til þess mals
ær fyrir stændr æða hæyrir þat þeim orðvm ær æptir fara.
Stvndvm verðr þæssi figvra sva at eitt orð hefir fleiri merkingar
sãm olafv qvað.

kénn nioti vel vþnnar
vin minn konv sinnar
vist erat dapr vm drosir
drengv ok æigi længi.

her ær ovist hvart þæssi savgn. eigi ær viðrorð neitilict
eða orð eiginliict. At slikvm hætti ær viðá sætt i skald-
skap þat nafn er ymsar hefir merkingar ok folgit sva malit
sãm hallarsteinnv qvað.

holmleggjar vinnr hilmir
bringskøglar mik þøglan.

her kallar hann dverg lit ok sva fegrð konvnnar. Alleotheta

er þat ef skipt ær tølvm eða föllvm eða kynvm sem fyrr
ær ritat i soloecismo. Þessar figvrvv flæstar fylgia meirr
soloecismo helldr enn barbarismo þvi at þer verða mæirr
i mali ænn i einni sögn.

her eru merktir læstir metaplasm¹.

Metaplasms ær framskapan nokkvrar rettrar reðv i
aðra mynd fyrir navðsynia sakir eða fegrðar. hann hæfir
.xiiij. kynkvilur. Prothesis er viðrlagning stafs eða sam-
støfv i vpphafi orz sem egill qvað.

Vrvngv varrar gvngnis

varrar lvngs vm stvnginn.

her er viðlagt v i þessu nafni vrvngv til þæss at rettir
se stvðlar i dróttkvæðvm hætti. Vm viðrlagning samstøfv
verðr prothesis sem her.

Vt reð ingólfr læita

ognreifr með hiðrlæifi.

her ær samstafa lögð við þetta nafn læifr ok lengt nafnit
fyrir sakir hreysti hans. Aufferesis er gagnstaðlig prothesi
ok tekr hon af vpphafi orðz staf eða samstøfv sãm þa at
v se af tekit i þessv nafni vrvngv þvi at þyðerskir menn
ok danskir hava v fyrir r i þessv nafni ok mörgvvm øðrvm
ok þat hyggivm ver fornt mal vera. ænn nv ær þat kallað
vindandin forna i skaldskap þvi at þat ær nv ekki haft i
norðnv mali. Sincópa tekr i brott staf eða samstøfv
i miðiv orði sem bragi hinn gamli qvað.

þars sem loðar líta

lvng vafaðar gvngnis.

her er ger ein samstafa af tveim ok tekinn or e raddar-
stafr ok sett sva þars fyrir þar es. þetta köllvm ver bragar-
mal i skaldskap. Epentites² verðr gagnstaðlig sincope
þvi at hon leggvr við staf eða samstøfvv i miðiv orði sãm
kormakv qvað.

¹) *literis rubris.* — ²) *sic, ut videtur, membrana pro Epenthesi.*

þvi at malúinn minnar
mílldr þorketill villdir.

her er þorketill settr fyrir þorkell ok avkit sva tveim stavfvm nafnit. Enn einni samstöfv til þess at kveðanndi halldiz. Paragoge leggr við einn staf i enda orz sëm arnorr qvað.

klivfa let ec i kavpfavr dvfv
knarra minn við borðin stinnv.

her er viðlagt einn stafr eða samstafa i þessv orði knarra til þæss at kveðanndi halldiz. Apocope er gagnstaðlig þessi figrvv tekr hon af einn staf eða samstöfv i enda orz sëm her.

þvi hefi ek heitið mæy metri.

þat kóllvm ver orðkolf i skálldskap. Sistola gerir langa samstöfv skamma sëm fyrr ær ritað.

Blóðs vindara róðri.

Eptasis¹ ær gagnstaðlik sistole ok gerir skamma samstöfv langa sëm fyrr ær ritað.

ól torraðin hola.

þæssi figvra hæfir margar kynkvislir i versvm ænn i skálldskap ær hon sialldan næma ofliost sæ ort. Dieresis gerir .ij. samstöfv af æinni sëm biðrn qvað.

Nv læt ec at þar þrioti
þorravðr uini óra.

her ærv .ij. samstöfv af æinni samstöfv þorðr til þæss at kveðandi halldiz. Sineresis ær gagnstaðlig dieresi gerir æina samstöfv af tvæim sëm sighthvatr qvað.

Vasc til roms i haska.

her ær sætt vask fyrir vas æk til þæss at hændingar sæ iamnhafar. Sinalimphæ teer af annan raddarstaf .ij. raddarstafir standaz hit næsta i tvæim samstöfvvm sëm i bivgvm visvm.

Hvæs æf æk hlæyp at krúsi.

her ær or tækit annat e i þæssi sögn hves ok ger æin sam-

¹) sic membrana pro Ektasis.

stafa af tvæim til þæss at skothændingar sæ iamnhafar. þar ær ok æin samstafa ger af tvæim þortvm viðrorði ok orði ok ær þat soloecismvs. Elipsis tekr or m æf þat stæindr siðarst i orði sva at raddarstafir kemr æptir ok ær sv figvra miðk i versvm ænn ækki finnvvm ver hana i norænvvm skálldskap. Antitesis sætr annan staf fyrir þörvm sëm sighthvatr qvað.

danar drotni mínvm
dægn of sæint at hendi.

her ær n sætt fyrir r i þæssv nafni dægn. Metathesis¹ skiptir stöfvvm sëm fyrr ær sagt i þæssvm orðvm.

hort sa ær hvg næ skorti.

her ær skipt stöfvvm ok sætt r fyrri enn t at kveðanndi halldiz.

de scemalexæo².

Scemalexæos heyrir sva til soloecismvm sëm metaplasmvs til barbarismvm i öllv þvi ær til lasta væit. ænn þo ær scema miklv meirr i læyfi sætt þvi at hon þikkir iafnan fegra i skálldskap. Scema ær kóllvð a girzkv ænn skrvð a norenv læxis ær reða ok ær scemalæxeos nemnd sëm skrvð máls eða rþðv. Scema hæfir .xvii. kynkvislir. Prolæmsis ær vppnvmning margfalligra lvta þeirra ær siþan ærv æinfalliga græindir sëm her ær qveðit.

flvgv hramnar tvæir hvginn til hanga
af hnikars oxlvm ænn a hræ mvninn.

her ær þetta orð flvgv margfalliga sætt i hinvm fyrrvm visv orðvm. ænn þat rikir tvav æinslig navfn i siðarri visv orðvm ok skal sva vpp taka malit. tveir hrafnar flvgv af oxlvm hnikars hvginn flavg til hanga ænn mvninn til hræs. Zemna³ ær þat æf æitt orð styrir mörgvvm nðsfvm sëm her ær qveðit.

krossfæstvm se kristi
kvnnr vegr ok lof vnnit
megn ok mátt sëm tignar
mest valld þat ær fers aldri.

¹) sic membrana pro Metathesis. — ²) literis rubris. — ³) sic membrana pro Zevgma.

Þetta orð se styrir þóllvm þæssvm nómnmv. vegr lof megn
mattr valld. Semilempsis¹ bindr oiafnar clavsyr saman með
æinrv orði sém her.

jarls hæfir hann agæti konvngs kappgirn
ænn þóðlings kosti kynni landreka.

þat ær ok sama figvra ef margfallikt orð styrir einsligv nafni
þvi ær samansamnanlikt ær kallað sém her ær qveðit.

herr bioz bratt til snærrv.

her ærv margir menn þeir ær til orrvstv hvaz. Þessi
figvra finz ok sialldan i norænvvm skaldskap. Þat ær ok
semilempsis æf einn lvtr hins sama kyns sæz fyrir mörvgvm
lvttvm sem glvmr qvað.

brandr fer logs ok landa
land eiriki banda.

her ær brandr sættr fyrir mörvgvm sverðvm þeim ær konvngi
fengv riki ok fæ. Ypozeusis gæfr mörvg orð æinni personv
sém her.

halldi hringtöpvör styrki ok staðfæsti
hæfi ok varðvæiti styrir himinrikis.

Anadiplosis ær tvefalldan eins orðz sém þa ær vers eða
visa hæfz með slikri sögn sém fyrirfaranda vers eða visa
lægz sém snorri qvað.

stort røðr hann ok hiarta
hvetr hvðlvnga sætri.
Setr of visa vitran.

Þetta kóllvm ver drögvr. Anaphora gæfr hit sama vpphaf
mörvgvm klavsvm ok málsgreinvvm sem her.

hverr fremr hilldi barra
hverr er melingvm ferri
hverr a hōpp at stærri
hverr kann avð at þverra.

her ær æitt vpphaf at mörvgvm clavsvm. Eparalæmsis² gerir
allt æitt vpphaf ok niðrlag vers eða visv sém her.

¹) sic membrana pro Syllepsis. — ²) sic membrana pro Epanalepsis.

konvngv kappgiarn allri þioð
kostvm bætri allframr konvngv.

Epizeusis ær tvevalldan æins orðz samansætt sém her.

hlyð hlyð konvngv
hroðri þæssvm.

þæssi figvra er iafnan sætt þa ær maðr talar mæð akæfð
nōkkvra lvti. Paronomasia sætr saman likar raddir þær
ær viafnt merkia sém her ær qveðit.

hælldr vill hilmir
heria ænn æria.

Þetta kóllvm ver aðalhæendingar i skaldskap ok taka af
þessi figvrv vpphaf þeir hættir ær með hæendingvm ærv
samansættir ok breytiz þat a marga vega sém finnaz ma
i hatta tali þvi ær snorri hæfir ort. Parameon¹ ær þat
ef mörvg orð hafa æinn vpphafsstaf sém her.

Sterkvvm stilli
styrjar væni.

Þæssi figvra ær miðk hōfð i mals snilldar list ær rethorica
hættir. Oc hon ær vpphaf til kvæðanndi þeirrar ær saman
helldr norænvvm skaldskap sva sém naglar hallda skipi saman
ær smiðr gerir ok ferr svndrlavst ælla borð fra borði sva
hælldr ok þæssi figvra saman kvæðandi i skaldskap með
stōfvm þeim ær stvðlar hæita ok hōfvðstafir. hin fyrri
figvra gerir fægrð með liōðs greinvvm i skaldskap sva sém
fælling skips borða. ænn þo ærv fastir viðir saman þeir
sem negldir ærv at æigi sæ væl fælldr sém kvæðandi hælz
i hæendingarlavsvvm hattvm. Sesinonomaton² gerir margar
clavsyr með iōfnvm þóllvm samanhlæðnar³ sém her.

hlif gnast við hlif egg læk við egg
hiōrr við⁴ meki þar ær iōfvrr barðiz.

Omotopton⁵ hælldr saman alla clavsyr með hinu sama falli
sém her er qveðit.

¹) sic membrana pro Parameon. — ²) sic pro schesis onomaton. — ³) prave membr. samanhlæðnir. — ⁴) in membr. bis scriptum. — ⁵) sic membr. pro Omotopton.

harða hvatfæra snarpa snarraða
 hravsta vigtama sa gat hirð ræsir.
 Omuleimton¹ hælldr saman margar raddir vndir hinvm sama
 ænda sem her ær qveðit.

band gaf oss með endvm
 ilmr lyskala bala.

þat kǫllvm ver riðhændan hátt. hin sama figyra ær i hinvm
 nyia hætti sëm snorri qvað.

Ræsir glæsir hvitvm ritvm
 rǫkkva ǫkkva hreina reina.

Polintethon² ær svndrdregin clavsá vm ymislig fǫll hins
 sama fallz sem hallfreðr qvað.

æit ær sverð þat ær sverða
 sverðavðgan mik gerði.

Yrismos³ gerir langa samanblaðning orðanna i einni mals
 græin sëm egill qvað.

þat ær orætt ramriðinn
 æf orpit hæfir rǫkkva stóði
 a maskæið væll vǫnvðr
 mǫrgv gagni þvi ær væitti mer.

her gengr æitt mal vm alla visv. Polisintheton hælldr
 mǫrgvm orðvm saman með hinni sǫmv samtenging sëm
 qveðit ær i grimnis málvm.

Saðr ok svipall
 ok sanngætall.

þessi ǫfn ǫll bindr ok saman. Dialiton samlagar mǫrg
 ǫfn utan samtenging sëm her.

ekkill ettill skekkill rannvær roði mvndill
 einnir gæstill reinnir rǫkkvi gylvir ǫkkvi
 hæiti hǫking meiti hæmingr hagbarðr glammi
 heimi mysingr bæimi haki bæimvni racni.

her ærv mǫrg ǫfn ok ækki ok i milli. hin sama figyra ær

¹⁾ sic membr. pro Omæoteleuton. — ²⁾ sic pro Polyptoton. —

³⁾ sic pro Irmos.

þat er ver kǫllvm klavf ef .ij. sannkæningar hæyra æinvm
 lvt sva at eigi sæ oc i milli sætt sëm mani qvað.

hvat mantv hafs a otri
 hængiligr með drengivm
 karl þvi at kraptr þinn fǫrlaz
 kinngrar mega vinna.

þetta kǫllvm ver klavf. ænn svipa hæitir þat æf flæiri sann-
 kæningar heyra einvm lvt ok lavst sëm her.

Aðr diǫphvgaðr drépi gegn a gręðis vagna
 dolga ramr með hamri gagnsæll faðir magna.

de tropo et metaphora¹.

Tropvs ær framfering einnar sagnar af eiginligri merking
 til oeginligrar merkingar með nokkvrrri liking fyrir fegrðar
 sakir eða navðsyniar. Vm þessa trópa greindv spekingar
 sinar ræðvr fra alþýðligv orðtaki. tropvs ær skiptir i .xiiij.
 kynkvísir þær ær sva hæita. [Metaphora. Cathaeresis
 methalæmpsis methanomia²

.
 fyrir iarni ok er þar i milli framfæring ok oeginlig liking.
 Þæssi hattr ma sannaz sva at gerr lvtr setiz fyrir efnv sinv
 sem miol fyrir korni ok er sv hin fimta grein metanomie
 sem Þiððolfr qvað.

Let hręteina hveiti vill at vexti belli
 hrynia gramr or bryniv valbygg haralldr yggjar.

Her ær hveiti sætt fyrir korni. Hinn setti háttir metanomie
 ær þat at setia eptirkomanda lvt fyrir þvi sëm fyrri verðr
 sem her.

Bravt stavkk bavga næytir
 blækir fra sverða leiki.

Her er bleikr kallaðr ræddr þviat bliknan kemr eptir ræzlv
 sem roði eptir skomm ok ær framfæring mals milli blækis
 ok óttafvllz ænn oeginlig liking þviat bliknan hæyrir til

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ deest unum folium; a [sic pro
 Metaphora, catachresis, metalepsis, metonymia.

líkams æn ræzla til andar. Antonomasia setr sameiginlíkt nafn fyrir eígalígv nafni ok verðr þat a þriar læiðir af ǫnd ok líkam ok fyrir vtan ǫnd ok líkam af avnd sem her.

aðr grimhvgaðr gængi
af gríótmoða davðvm.

Her er grimhvgaðr sætttr fyrir þor. þar er oeiginlig (líking¹) þviat margir menn aðrir ænn þorr voro grimhvgaðir. Af líkam verðr antonomasia sæm her.

hár ravð hvassa gæira
hnæig þioð i gras blóði.

Her er hár kallaðr konvngriinn ok er þar oeiginlig líking milli þessa nafns hár ok eiginlíg nafns rings konvngs. Fyrir vtan ǫnd ok líkam verðr Antonomasia. sem her.

Ne dýrs of far flæiri
flæinmoða sægig óðar
mælv m slíkt við selan
sittv heill konvngr dælli.

her ær sæll sætttr fyrir nafni konvngs ok er sva oeiginlig líking ænn sæla kæmr af tilfællvm ok ær her hvarki æiginlig ǫnd ne líkam. Þæssa figrvr kǫllv ver niarðarvott i skaldskap ok ær hon þo eigi með læyfv m talit. Epiteton er fyrir sett sǫgn. tilfelling æiginligv nafni ok verðr hon af ǫnd ok líkam ok fyrir vtan ǫnd ok líkam. Af ǫnd sem snorri qvað.

Daðrǫkkvm velldr davða
drengr ofrhvgaðr þængill.

Af líkam enn sem snorri qvað.

hamdavkkvm fær hlakkar
havk mvnnoða avkinn.

Fyrir vtan ǫnd ok líkam verðr epiteton a þria vega. af gerð sem her.

Ok stórhavggv
stillir þrænda.

¹) hæc vox excidisse videtur.

Af stað sem her.

Sótti reiðr at raðvm
rann engi þvi manna
þralyndi fekv þrendvm
þrenskr iarl konvng sænskan.

Af atbvrð verðr epiteton sem her.

J herská
hilmis ríki.

J ǫllvm þæssvm¹ ær oeiginlig líking i milli viðleggianlíg nafns ok vndirstæðilíg ok þíkkir þessi figvra mest pryða skaldskap. Þat kollv ver sannkenningar. Sinodoche² er merking sv er taka ma fvlla merking þott hon merki meirr eða minnr. Stvndvm setr hon allt þar sæm lvt skal merkia af þvi ǫllv sem leiðolfr qvað.

Niðrðr bar gvll or gardi
grams þess ær verðvng framdi.

her er gvll sett fyrir ringi þeim er konvngv gaf honvm. Stvndvm sætr sinodoche hlvt fyrir ǫllv þvi sæm hon vill merkia sæm her ær qveðit.

kiðr brvnr klǫkkv a fólvar
kraphár megin barvr.

her er kiðr settr fyrir ǫllv þvi skipi. J hvarvmtveggia hætti þæssvm ær oeiginlig líking þvi at allt ær iafnan af sívnm lvt samansætt þat ær skipta ma. Omotopeion³ ær nafn gert af líóði sæm her ær qveðit.

fram þravkvðv fákar
síorir sænn vnd hænni
þo gat þeim hin hava
þrymgoll laðit ǫllvm.

her er framfæring af líóði til máls ok líking oæiginlig milli klókkv ok líóðs. Perifrasís ær vmkringingar mal þat ær verðr fyrir skravtz sakir i loflígrí ræðv. ænn lastmæli til þess at orðtak se mællilægra sæm egill qvað.

¹) hic excidit una vox. — ²) sic membr. pro Synecdoche. — ³) sic membr. pro Onomatopœon.

Var æk arvagr hloð ek lofkøst
 bar ek orð saman þann ær længi stendr
 með malþions ibrottgiarn
 morginverkv i bragar tvni.

hann kallar tvngvna malþion. Her er oeginlig liking milli þions ok tvngv. þvi at hon ær æinn lvtr manzins. Yperbola ær yfirganga sannleiks yfir þat fram sãm trvanlikt er sãm her er qveðit.

hravð i himin vpp gloðvm
 hafs gækk siór af affi
 borð hygg ek at sky skerði
 skavt ránar vegr mána.

her er oeginlig liking ok merking milli mörv ælldz ok natrv-
 legs loga. Yperbaton er nokkv yfirstigning orðanna sv er
 hetti bregðr. hon hæfir .v. kynkvilur isterologia anastrophe
 parenthesis [temesis sineresis¹. Isterologia ær skipt skilning
 orðanna ok sva skilning þeirra sãm her.

briánn fæll ok hellt velli.

Her ær skipt malsgreinvm ok sett sv fyrr er siðarr scal
 vera ok verðr framfering milli þeirra ok oíöfn liking milli
 parta ok málsgræina. Sinthæsis ær alla læið saman stæypt
 ræða sãm her.

oss fremi hinn er himna
 heimstýrir skop dyra.

her er þat mal siðarr sett ær fyrr scal vera þvi at sa heim-
 styrir er himna skop fremr oss hversdagliga. Themesis
 slitr i svndr eitt orð ok setr annan part i milli sãm her.

ækl var ogn a stiklar
 oblið stöðvm síþan.

Anastrophe er vmsnvin orða skipan sem sighvatr qvað.

hætr þat ær allir ætla
 aðr scal við þvi raða
 hárir menn ænn ek hægri
 hót skiölldvngi at moti.

¹) a [sic membr. pro tmesis, sychysis.

hann sætr þæssa fyrirsætning eptir þat fall ær hon scal
 fyrir standa. Parenthesis ær meðal sett mals grein skiptv¹
 sãm æinarr qvað.

æins ma óð ok bænic
 allz kiosanda hins liosa
 miok er fróðr sa ær gætr góða
 gvðs þrenning mer kenna.

her er annat mal meðal sætt ok til læiðar fært ok siðarr
 lyktat hin fyrra máli. Þæssi figvra er iafnan sætt i þeim
 hætti ær ver kollvm stællt eða alags hátt. Allegoria ær
 trúpr sa ær annat merkir æn mellr er sem svæinn qvað.

þar kemr lyngs en löngvm
 lind vandi mik strindar
 leika leyni síka
 lævi a til sęvar.

þat scal sva skilia at hann lyktar sva þvi efni ær hann
 villdi i kveðinv hafa sem ain kemr til sęfar. þat er oeginlig
 liking milli arinnar ok kveðissins. Allegoria hefir .vij. kyn-
 kvilur. þat er. Ironia. antifrasis. enigma. karientismos.
 paronomia². sarcasmos. autismos³. Ironia gerir gagnstað-
 licl mal þvi er hon vill merkia. sem i kvgá drápv.

Megin hreddir ro menn við kvga
 meiri ertv hverivm þeirra.

her er oeginlig framfering ok liking þvi at lof ær fyrir
 háði sætt. Þæssi figvra ær iafnan sætt i skalldskap.
 Antifrasis er sva sem ironia i einv orði þvi at hon dregr
 nafn af gagnstaðligvm lvt sem svein(n) qvað.

hlés dátr a við blæsv.

her er sær kallaðr hlær þvi at hann hlýr allra minzt.
 Enigma ær myrkt sen vm leynda liking lvtanna sem her.

fara ek sa
 folldar molldbva
 a sat nár a ná.

¹) hic excidit: seni. — ²) sic pro parœmia. — ³) sic pro
 asteismos.

Þæskonar figyrv kóllvm ver gátv ok ær hon iafnan sett i skalldskap. Karientismos er þat ef vfogr nofn talaz grandligarr sem egill qvað.

Vals em ec vávar helsis blavtr em ec bergis fótar vafallr enn ek skalla horr ænn hlvt ær þorin. Paranoia ær orðz kviðr sa er vel þikkir sama lvtvm ok tíma sem her.

Era hlvm vant qvað refr
dro hørpv at ísi.

Þat er mellit til þeirra manna ær láta storliga ok mega lítit. Þar er framfæring ok oeginlig liking milli manz ok hørpv. Sarcasmos er hatsfvll ok ovinvlig spottan sem her er qveðit.

At kom gangandi hellt vpp hofði
þar er iofrar þorðvz her er skattr svlltan.
Sarcasmos gerir annat yfirhragð mals enn merking. Antismos ma kallaz allt mal þat er þermlaz alþýðligv orðtaki ok er skrytt hirðligri malsnilld sem egill qvað.

þat ær orett rammriðinn
ef orpit hæfr røkkva stoði
a maskeið vell vanaðr
mørgv gagni þvi er veitti mer.

hann kallar slict sem a sio veri kastað fænv æf hann lavnar eigi vin sinvm góðvilia. þar ær framfæring ok oeginlig liking milli manz ok sævar. Omozevsis er avðsýning æins lvtar. þæss ær mæirr ær kvnoigr. hon hæfir þriar kynkvislir. Jcon Paradigma Parabola. Jcon er samiafnan tveggia persona eða þeirra tilfella sem snorri qvað.

herfanga havð hringi of lengi velldr yugva
hialldr einsköpvðr galldra ósætt en vel mætti
gavtr hvatti þrym þreyta herstofnandi hafna
þann ok hillitanni. hans dóm vølvndr rómv.

her er oeginlig liking milli Oðins ok nokkvrðs illgiarns manz. Parabola ær samiafnan tveggia lvti i oiofvn kyni sem Nicolas aboti qvað.

Tveir hygg ek at ber bæri
bæit narvngar hæitv
stvnd ær lífs a landi
lõng meðal sin a stõngv
þat kniðv ber baðir
bergr oss trva krossi
sva hæfir alldinn gvð golldit
gyðingr ok hæiðingi.

her er varvm herra iesv kristo iamnat til vinbers þæss ær sendimenn gyðinga bárv af iorsala landi þa ær þeir vorv a eyðimørk ænn crossinvm til stangar þeirrar ær þeir bárv berit a. her er framfæring ok oeginlig liking milli tveggia lvti i misiofvn kyni gvðs sonar ok vinbers. ænn svv sem vinberit gefr hinn hæsta drykk til viðrlífs mōnnum svv gæfr gvðs svv andlicet líf ollvm retrvøndvm mōnnum i vthellingv sins blóðs þæss ær hversdagliga svvz af vini ok vatni at hverri rett svnginni messv. Tveir menn er berit barv merkir tvennar þioðir ær at vorv piningv gvðs svvar. þat erv gyðingar ok hæiðnir menn ok er þar Jcon milli iamnra kynia. Paradigma samiamnar fyrst nokkvra lvti ok siþan greinir hon þa i liking sem her er qveðit.

Vavndr er maria myndvt
meins enn eplit hreina
endr at iesse kindar
allz greðari kallaz.

Her er greind sv samiafnan er áðr er vpptekin milli vandar þæss er aron bar ok lavfgaðiz með avexti ok marie drottningar er feddi gvðs son vm framm mannlikt eðli. Hnotin merkir gvðs son ok gerir þar sagnar greinir. Þessar figyrvv ero miøk settar i skalldskap ok i spakmøli þav er vitrir menn hafa forðvm samansett.

[Hær ær lykt þeim lvt bokar ær Olafur Þorðarson hæfir samansett ok vpphefr skalldskaparmal ok kænningar æptir

þvi sœm fyrri fvnðið var i kvæðvm hófvtskallda ok Snori hæfir sþan samanfœra latit¹.

Skalldskapr ær kallaðr skip dverga ok iotna ok oðins ok fvnðr þeirra ok drykkir þeirra ok ær rætt at kenna sva æf vill bæði skip ok drykk sœm annarsstaðar í skalldskap ok æigna þeim. ænn skip ma kalla dyra hæitvm ok fvgla ok hæsta ok kœnna við sio ok allt reidi skips ænn kalla hæsta hæitvm æinvm ef við sœkonvnga erv kendir. Drykk ma kalla sœvar hæitvm ollum fiarða ok byligna ok vatna allra ok kœnna til þeirra æða horna æða mvnz æða góma tanna æða tvngv. Dverga ok iotna er rett at kalla þiöða hæitvm ollum ok sœkonvnga ok sva gram ok visa ok slikvm ollum ok kœnna dverga til stœina æða vrða. ænn iotna til fiälla æða biarga. Steina ma kalla bæin iarðar ok siofar ok vatna ænn hvs dverga ænn grand þeirra hamdis ok sþra. Ækki skal kœnna þat ær sitt nafn hæfir sia(l)fs ænn kœnna allt þat ær annars nafni er nefnd en sinv. Orrostv ma kalla namni nokkvr̄s hareystis skark-samligs glavm æða hlióm kœna við herklæði æða vapn æða hlifar ok þvi mæirr at þa skal kœnna við oðin æða sœkonvnga æf vill. Skippld ma kalla solar hæitvm ok tvngls himins ok skys kalla ma hann ok vægg æða garð hálk ok brik hvrd ok gátt þili ok grind hleða ok sægl tiplld ok ræfil ok eigna iafnan orrvstv æða oðni æða sœkonvngvm. Oll herklæði ærv fót oðins ok sœkonvnga. Oll havggvapn ma kalla ælldz hæitvm æða annarrar birti leiptr æða liós kœnna við oðin æða orrvstv æða sœkonvnga. herklæði æða hr̄e bæn æða blóð. Blóð ær kallat sioar hæitvm ok vatna ok kent við hr̄e æða bæn sár æða vndir. Sio ma kalla garð landa ok mæn band ok bæltti lás ok fiotvr̄ hring ok boga. kalla ma hann ok hæim sœkvikenda ok hvs jorð ok gotv sœkonvnga ok skipa. Ormr sá hæitir miðgarðzormr ær ligger vm oll lönð vtan þvi ær

¹) a [literis rubris, quæ aliquot locis atramento renovatæ sunt et adeo evanidæ, ut lectio ptane certa non sit.

rætt at kœnna orma alla sva til landa sœm sió kalla band æða bavg iarðar. Orma ær rætt at kalla fiska hæitvm ok hvala æf þær ærv kenndir við nokkv̄t láð við ravn gras æða griót gliúfr æða hæiðar. Orma iorð ær gvll rekkia þeirra ok gata. Gvll scal kœnna æinn væg til handar ok sioar ok til vatna allra kalla ælld ok sól ok tvngl ok stiþrnv ok kyndil ok kerti dag ok leiptr gæisli ok blik ok alla birti. ænda ma gvll kœnna til snæs ok iss ok kenna þa til handar. bavgr ær fiotvrr̄ handar ok hanki ok virgill. Gvll ær korn æða mældr froða konvngs æn verk ambátta hans tvæggia fæniv ok meniv ænn sáð kraka konvngs ok frá fyrisvallar byrðr grana haddr sifiar ænn tár mardallar mal iotna. Hringr het dravpnir hina nivnndv hveria nott dravp af honvm ringr iafn sialægr honvm þvi ær gvll svæiti hans. Havnd ær havka iorð ok gata þeirra ok hæstr skip ok stallr. Bavgr hæitir havnd ok mvnd. havnd ær bav̄ æða navð boga æða tþng. Kalla ma hana fót æða lim axlar. Rett er at kalla havndina hæitvm kvikvænda æf þav ærv kænd við avxlina. kalla ma havndina ok tavng axlar. Sva ma ok horn kalla tria hæitvm æf þav ærv kænd við drykkiv æða þat sœm þav vœxv af. horn ok þnnvr avlkeravlld ma kalla skip æða hvs allz drykkjar. Jss ær himinn æða hvs sióar ok allra vatna ok hialmr þeirra. Hvndr ær vargr æða travll beina. Þæss travll ær allt sœm þat ma fara. fæ ær travll foðrs sins ænn ældr þess ær hann æyðir ok viðar griot ok ryð iarna vpton iarðar ok ælldz regn æða skin snæs ok isa hriðir hiarðar. Nott ær angr æða sótt allra fvgla. Snær ær sott orma ok vætr. Vætr ær nott biarnar ænn svmar ær dagr hans. Hæstar travllkvænna ærv vargar ænn tavmar þeirra ærv ormar. Drykkir varga ær dreyri. Havkar ok rafnar ærv hræfvglar ok sva ærnir. Rætt ær aðra fvgla að nefna til ok æigna oðni æða kœnna við orrostv æða hr̄e æða blóð. Hvern karlmann ma kalla fæiti æða bræði hræfvgla ok varga sva ilrið þeirra æða gómlitvt. karla ma ok kalla triahæitvm karlkændvm ok

oðins ok allra asa hvart sœm vill lofa eða lasta ok kœnna við herklæði eða vapn hlifar eða orrvstv skip eða gvll. Ænn ef illa scal kœnna þa ma hann kalla allra illra kvikvænda nǫfnvm karlkændra ok iǫtna ok kœnna til fæðzlv nokkvrar kalla ma hann þa ok grenni svina ok allz fœnaðar sva hvnda. kalla ma hann ok konvnga hœitvm ok kœnna við nokkvrskonar verkfæri eða þat annat ær hann ær styrandi kalla læsti ok þverri allz gagns. Konv ær rætt at kalla triahœitvm kvœnkœndvm sva ok asyniv hœitvm ok æyia ok landa kvœnkœndra sva orrvstv hœitvm sva konvnga hœitvm gram æða ræsi ok slikvm ǫllvm ok kœnna iafnan við gvll eða glys þeirra sva við ǫlkerǫlld ok drykkiv kœnna við sio ok stœin ef vill. Rægin heita goð hœiðin þond ok rǫgn kalla ma konv þeirra hœitvm ok kœnna. ænn ef illa scal þa ær hon kœnd við hvæt-vætna hervelekt þat ær hon ær styrandi þvmal ok svæipv hryðv ok hlândavsv skioðv ok skræppv allra oðaða. þæss bæðia ær kona hver sem hana á. Hær manz ma kalla viðar hœitvm ǫllvm ok gras þæss ær a iǫðv væx kœnna við svǫrð æða hvirvil æða hnakka eða ǫnni eða reik eða vanga. Havs mannz ær kallaðr hvs hæila enn grvnd hialma. Æyrv mannz ærv kǫllvð skip æða sialldr kinna eða vanga hæyrn eða hlvt. Æyrv mannz ær kallat hlvtar avga æða sionir. Ævgv mannz ma kalla skiǫlld eða skip eða himin-tvngla hœitvm eða annarrar birti kœnna við bryn æða hvarma kinnr eða brár. Næf mannz ær kallat inni eða skip hors eða hnora. Mvnnr mannz ær kallaðr inni eða skip allz froðlæiks. Sva ær ok briost kallað alldrs ok hvgar ok hiarta ok þæss allz ær ionan rifa ær holldgroit. Tænn ærv kallaðar goma griot. Tvngla ær kǫllvt ár æða styri eða vapns hœiti ok kœnd til orða eða goma eða tanna. Hiarta ær kallað stæinn eða korn hnot eða epli. en kennt til hvgar. hiarta heitir ok ákarn ok æiskǫlld. Gollorr hœitir þat ær næst ær hiarta mannz. hnætr hœita fylvingar. hæimr ær kallaðr hvs æða kær væðra enn himin ærfiði dverga flogvrra þeirra ær sva hœita Norðri

Svðri Avstri Væstri. Himin ær kallaðr hialmr æða salr landa ænn bravt himintvngla. Sól ær kǫllvt elldz hœitvm ok kœnd til himins. Sægr hœitir sar ænn simvl stǫng bil ok hivki bera hann. þat ær kallat at þav sæ i tvngli.

Or Ymis holdi

var iǫrð of skopvð

ænn or hans sara svæita siórr

biǫrg or bæinvm

baðmr or hari

himin or havsi hans.

Ænn or hans brám

gerðv blið rægin

miðgarð manna svnom

Ænn or hans hæila

voro þav hin hriðfælldv

sky ǫll of skǫpvt.

Þat ær rett at kalla iǫrð hold ymis ænn sæ bloð hans ænn hæim miðgarð brár hans ænn sky hæila hans. Kvern hœitir grótti ær atti fróði konvngv. hon mól hvetvætna þat ær hann villdi gvll ok frið. Fœnia ok mœnia hœtv ambáttir þær ær mólv. Þá tók mysingv sækonvngv grottv ok let mala hvita sallt a skipvm sinvm þar til ær þav svkkv a petlandz firði. Þar ær svælgr siþan ær sær fællr i avga grottv. þa gnyr sêr ær hon gnyr ok þa varð siorinn salltr.

fra fenris vlf¹.

Amsvartnir heitir vatn. enn lyngvi hólmr i vatnínv enn siglitnir holl i holminvm. Æn þviti hœitir hæll ær stændr i holinvm. ænn gniǫll hœitir ravf ær borvð ær a hœlinvm. ænn hræða hœitir fæstr ær fenrisvlfr ær hvndinn með ok ær henni drepit i gegnvm ravfina ænn gælgia spyta ær fyrir ær stvngit. Fiǫtvrrinn hœitir glæifnir ær honvm hælldr. Gervir voro tvær fiǫtrar til hans fyrst þeir dromi ok læðingv ok hællt hvargi. þa var glæifnir siþan gerr or .vj. lvtvm.

¹) *lúteris rubris.*

or kattardyn
ok or konv skæggi
or fisks anda
ok or fvgla miólk
ór bergs rótvm
ok biarnar sinvm
or því var hann glæifnir gerr.

Því ær þat ækki æptir síþan at þat var þa allt til haft.
Ár .ij. falla or mvnni honvm hæitir þunnv van ænn onnvr
vil ok ær því rætt at kalla vötn hráka hans. Ænn giþlnar
hæita granar hans.

fra holga konvngi¹.

Sva ær sagt at konvngv sa ær næfnr havlgi ær háloga
land ær við kænnt. hann var faðir þorgerðar hólgaþrvðar.
Þav voro bæði blotvð ok var havgr hólga kastaðr þunnv
fló af gvlli ok silfri ænn þunnv af molldv. Sva qvað
skvli þorstæinsson.

Þa ær ræfr vita ræfnis
ravð æc fyrir svöldr til avðar
herfylgins þar æk hólga
havgþak saman havgv.

J þiarkamalvm ærv talit mörq gvllz hæiti. Sva sægir þar.

Gramr giþflazti	tregvm otrs giþlldvm
gladdi hirð sina	tárvm mardallar
fæniv forverki	elldi þrvnar
fafnis miðgarði	iðia glyc málv.
glasis globarri	Gladdi gvnnvæitir
grana fagrþvði	gængvm fagrþvni
dravpnis dyrsvæita	þiava þingskilvm
dóni grafvitnis.	þioðir hermargar
Yt(t)i avrr hilmir	rínar ravð málm
alldir við tokv	rógi niðvnga
sífiar svarðfæsti	visi hinn vigdiarfi
svælli dalnavðar	vakti balldr þæygi.

¹) *literis rubris.*

Gvll ær kallat i kænningvm ælldr handar æða líðar eða
leggjar þviat þat ær ravtt æn silfr snior æða svæll æða hæla
þviat þat ær hvitt. Mæð sama hætti scal ok kænna gvll
æða silfr til síðs æða digvls eða lavðar ænn hvartvæggia
gvll ok silfr ma vera griót handar æða halsgerð nokkvr
þess mannz ær títt var at hafa(.) mæn ok hringar ærv bæði
gvll ok silfr æf æigi ær annan væg bræytt. sëm Þorlæikr
fagri qvað.

Kasta gramr a glestar
gægn valstöðvar þægnvm
vngv visi gæfr æisv
armleggs digvl farmi.

oc ænn sëm einarr skalaglam qvað.
liðþvndvm kna lvndar
landfrækn iofvrr granda
hykka æc ræsis rækka
rínar griót of þrióta.

Sva qvað Æinarr Skvason.

Blöðæisv liggv bæði
brags tvæim mægin gæima
síðs a ek sökva striði
svær ok ælldr at mæra.

Dögr þrvmir hvert ænn hiarta
hlyrskilldir ræðr milldv
hæita blakks of hvitvm
haflæyv digvlskalli
alldri ma fyrir ælldi
áss hrynþravtar skála
þoll viðr folka fællir
framræði snæ breða.

Her ær gvll kallat ælldr áls hrynþravtar ænn svær skalanna.
Sva qvað þvðr mavraskáld.

Sær a sæima ryri
sigðis láttis at átti
hravns glöðsændir handa
hærmoðr favðvr goðan.

*Manna heiti*².

Maðr ær kallaðr briótr gvlizins sva sæm qvað ottarr svarti.

Góðmænnis þarf æk gynnar
glóðbriotanda at nióta
her ær alænnin inni
inndrótt mæð gram svíonvm.

Sva qvað æinarr skalaglam.

Gvllsændir lætr grvndar
gláðr þængill her drængi
hans mæti kua æk hlióta
hliót yggs miaðar niota.

Gvllstriðir sem qvað þorvalldr blöndv skalld.

Gvllstriðir verpr glóðvm
gæfr avð konvngv ravðan
yþioðar brægðr æyðir
armlæggs grana farmi.

Gvllvörpvör sæm qvað þorlæikr.

Hirð vinnr grams með gerðvm
gvllvörpvör sær holla.

Sva ær ænn sæm qvað þorarin loftvnga.

Gat ek gvllskata
ger ær logs vm þor
götv gvnnvita
graps tögdrapv.

*konv heiti kend*².

Kona ær kænd til gvllz kóllvð sælia gvllz sæm qvað hallarstæinn.

Svalteigar man ec sæliv
sallz viðblinnis galltar
rafkastandi rastar
ræyrþvængs mvna længi.

Her ær hvalr kallaðr viðblinnis gölltr. hann var iðtvnn ok dro hvali i hafi vt sæm fiska. Tæigr hvala ær sær.

¹) *litteris rubris.* — ²) *litteris rubris.*

ænn røf sæfar gvll. Kona ær sælia gvllz þæss ær hon gæfr ok sambæiti við sæliv ær træ ok kona ær kænd við allzkonar triahæiti kvænkænd. hvn ær lag kóllvð þæss ær hon gæfr. lág ær ok tre þat ær fællr i skogi. Sva qvað Gvnnlavgr orms tvnga.

Alin var rygr at rogi
rvunnr olli þvi gynnar
lag var ek avðs at eiga
oðgiarn fira þorvnm.

Kona ær kóllvð mörk. sva qvað hallarstæinn.

Æk hæfi oðar lokri
plstafna bil skafna
væn mörk skala verki
vandv stæfknarrar branda.

Ænn sæm stæinn qvað.

Þv mant fvrs sæm flæiri
flóðs hirðisif troðvr
gvnn við gælv þinni
griotz headninga briotaz.

Sva qvað Ormr stæinþorsson.

Skorða var i fót færð
fiarðbæins afar ræin
nytri slong naddfræyr
nisting of miaðar hrist.

Sæm stæinn qvað.

Mæns hava milldrar syn ...
mivkstallz logit allir
sia hōfvnz vællti stoð stilltan¹
stravmfylgs at dravmar.

Ænn sæm ormr qvað.

Þvi at hólz hrynbals
hramma þatz ber ek fram
billings a hvrrar fvll
hiarkar hæfik lagit mark.

¹) *in membrana primum veltan, deinde "sti" super "væ" scriptum est.*

Sva ær æn qveðit.

Avra stændr fyrir orvm
eik fagrþvin læiki.

lind sæm her ær qveðit.

Ognrakkr skalat okkvr
almr dynskvrrar málma
sva havð lind i landi
lins hvgrækki dvína.

mannz kænningar¹.

Maðr ær kændr til víða kallaðr ræynir vapna eða
viga ferða ok athafnar skipa ok allz þæss ær hann ræðr
æða ræynir. Sva qvað vlfr vgga son.

Ænn stírþinvll starði
storðar mæns fyrir borði
fróns á folka ræyni
franlæitr ok blæs æitri.

Mæiðr ok viðr sæm kormakr qvað.

Mæiðr ær mörgvn æðri
mordreins i dyn flæina
hiðr fyrir hilliborrvm
hiarl sigvrði iarli.

lvndr sæm qvað hallfreðr vendræðaskálld.

Ask þollom stændr vllar
avstr at miklv travsti
ræki lvndr hinn ríki
rand fárs brvmar hári.

bvs sæm arnorr qvað.

Rokr ondvert það randir
reggbvss saman læggia
rog skyia hællt rygiar
regni havstnótt gegnvm.

Askr sæm refr qvað.

Gekk i gvlli stökkna
giðfrífr hárs drífv

¹) *literis rubris.*

askr vinnr yfrinn þroska
elfræyr sæing mæyiar.

hlynr sem her ær qveðit.

Hæill kom þv handar svælla
hlynr kvaddi sva bryniv.

þorr sem refr qvað.

Allz þrðgæði bioða
þorr ræðr til þæss hiðrva
ognstþðvir hæfik ægi
æinraðinn þorstæini.

Stafr sæm ottarr qvað.

Hællztv þar ær hrafn næ svalltat
hvatraðr ærtv láði
ognar stafr fyrir iðrvm
ygr tvæimr við kyn beima.

Þorn sæm arnorr qvað.

Hloð ænn hála tæðv avðar þorn fyrir ornv
hirdmenn ara grenni vngr valkøstv þvnga.

orrosto heiti¹.

Hvernig skal kænna orrostv. Sva at kalla hana væðr
vapna eða hlífa eða oðins eða valkyriv eða herkonvnga
eða gny eða glym. Sva qvað hornklofi.

Haði gramr þar ær gnyði
gæira hregg við sæggi
ravð fnystv ben bloði
bengogll at dyn skoglar.

Sva qvað Æyvindr.

Ok sa halr høsvan serk
at hars væðri hrimgimnis bar.

Sva qvað bersi.

Þotta æk þa ær æri hæfr at hlakkar drífv
ar sagt ær þat varvm hyrrvnm væl gvnnar.

¹) *literis rubris.*

Sva qvað Æinarr .

Glymiandi lætr gøndlar
gnæstr hiðr taka mæstan
hilldar sægl þar ær hagli
hravstr þængill drifr strængiar.

Sva qvað æinarr skálaglamm .

Næ sigbiarkar særkir hárs við høgna skvirir
sóm niðivngvm romv hlæðv fast of sæðir.

Sva sæm her sægir .

Odda gnys við ási
oddnæs þinlv sætia.

Ok ænn þetta .

Hnigv fiannðr at glym gønd(lar)
grams vnd arnar hramma.

*vapna kænningar*¹.

Vápn ok herklæði scal kænna til orrostv ok til oðins ok til valmæyia ok herkonvnga kalla hialm havtt eða fallð enn bryniv særk eða skyrtv. ænn skiðld tialld ænn skialldborgin ær kòllvð hòll ok ræfr væggr gólf. Skilldir ærv kallaðir ok kændir við herskip. sól eða tvngl eða lavf eða blik eða garðr skipsins. Skiðldr ær kallaðr skip vllar eða kænt til fota hrvngnis. A fornvm skiðldvm var títt at skrifa rønd þa ær bavgr var kallaðr ok ærv við þann bavgr skilldir kændir. Høggvapn oxar æða sværð ær kallat ælldr bloðs æða bænia. Sverð hæita oðins ælldar ænn oxar kalla menn trøllkvænna hæitvm ok kænna við bloð eða bæniar eða skog. Lagvapn ærv kænd til orma eða fiska. Skótvápn ærv miðc kænd til hagls eða drifv eða rotv. Qllvm þæssvm kænningvm ær marga lund bræytt þviat þat ær flæst ort i lofkvæðvm ær þæssar kænningar þarf við. Sva qvað Vigaglvmr.

Lattiz herr mæð havttv þottit þeim at hætta
hanga tys at ganga þækkilegt fyrir brækkv.

¹) *literis rubris.*

Sva qvað Æinarr skála glam .

hialmfalldinu bavð hillði
hialldrørr ok sigvallði
hinn ær fórr í gný gæira
gvøndiarfr hvi svønna.

Roða særkr sæm tindr qvað .

Þa ær hringfám hanga
hrynsærkr viðvm bryniv
hrvðvz hriðmarar roða
rastar varð at kasta.

Hamdis skyrtta sæm hallfrøðr qvað .

Olitit bræstr vti
vndvrs frømvvm rvnøvm
hart a hamdis skyrtvm
hryngráp ægils vapna
þaþan verða sör fyrða
frægn æk gærla þat sörta
riððaz biðrt i bloði
bæn fvr við mælskvrvm.

Sæm ræfr qvað .

hælldv hlakkar tiallda
hæfiændr saman næfivm
hilldarvæggs ok hyggiaz
hræggniðar til sæggivm.

Roða ræfr sæm Æinarr qvað .

Æigi þverr fyrir avgna
oðs bæð vínv róða
ræfr æignaz sa rægni
rams svæll konvngv ælli.

Skipsól sæm æinarr qvað .

læygr ryðr átt a ægi
olafs skipa sólar.

Hlyrtvngl sæm ræfr qvað .

Dagr varð friðr sa ær favgrv
flæyiændr alm læyiar

i hangfæril hringa
 hlyrtvngli mer þrvngv.
 Garðr skips sœm hær.
 Sva skavt gægn i gægnvm
 garð stœinfarinn barða
 sa var guystærir gæira
 gvnna hæfr sœm næfrar.
 Askr vllar sœm þioðolfr qvað.
 Ganga æl of yngva
 vllar skips með fvllv
 þar ær samnagla siglv
 sliðrðvkaðir riða.
 Ilia blað hrvngnis sœm bragi qvað.
 Vilit hrafnkætill hæyra
 hve hræingroit stæini
 þrvðar skal æc ok þængil
 þiofs ilia blað læyfa.
 bragi skalld qvað þetta vm bavginn a skilldinvm.
 Næma sva at goð hins giallda
 gialldbavg navaðs villdi
 mæyiar hiols hinn mæri
 mōgr sigvrðar hōgna.
 hann kallar (skiollinn) hilldar hiol ænn bavginn nōf hiolsins.
 bavggiōrð sœm hallvarðr qvað.
 Ravð liósa sær ræsir
 rít brestr svndr hin hvita
 bavggiōrð brodda færðar
 biúg rōnd i tvav flivga.
 Sva ær ænn qveðit.
 bavgr ær a berv sœmztr
 ænn a boga orvar.
 Sverð ær oðins ælldr sœm kormakr qvað.
 Svall þa ær gækk með giallan
 gavtz ælld hinn ær styr bælldi
 gladvæðandi griðar
 gvnna komz vðr or brvnni.

Hialms ælldr sœm qvað vlfv vgga son.
 Fvllōfvlg læt fialla
 fram haslæipni þramma
 hilldr ænn broptz of gyllðir
 hialmælldar mar fælldv.
 bryniv ælldr sœm qvað glvmr gæira son.
 Hæinþvngan læt hvina
 hrynelldz at þat bryniv
 folldar vōrðr sa ær fyrðvm
 fiōrnharðan sik varði.
 Randa iss ok grand hlifa sœm æinnarr qvað.
 Raðvavndvm þa ek ravðra
 randa is at vísá
 grand bervm hialms i hændi
 hvern þæy drifin freyiv.
 Qx hæitir trōllkona hlifa sœm æinnarr qvað.
 Sia mægv rætt hvæ ræfils
 riðændr við bra griðar
 fiōrnis fagrt vm skornir
 fiolviggs drækar liggia.
 Spiot [hæitir ormr kallat¹ sœm ræfr qvað.
 kna myrkdræki markar
 minn þar ær ytar finnaz
 æfr a alldar lófv
 æikin borz at læika.
 Orvar ærv kallaðar hagl boga æða strængiar æða hlifa
 æða orrostv sœm qvað æinnarr skalaglam.
 Brakrōgnir skok bogna
 barg ofyrmir varga
 hagl þat ær hlakkar sæglvm
 hiōrs rakliga fiōrvi.
 Ok sva qvað hallfredr.
 Ok gæira tó gōtvar hvngr æyðvndvm hanga
 gagls við strængiar hagli hlæðvr iarni sæðar.

¹⁾ a [sic membr. pro: hæitir ormr aut: er ormr kallat.

Ok eyvindr skalldaspillir qvað .

Lítt kvaðo þik lata
landvörðr ær brast hørða
bryniv hagl i bænivm
bvgvz álmar gæð fálma.

Orrosta ær kóllvð hæðninga væðr eða æl. Oc vapn heaðninga ælldr eða vendir. Orrosta ær kóllvð veðr oðins sæm fyrr ær ritat. Sva qvað Vigaglvmr.

Rvdda æc sæm iarlar
orð læk a þvi forðvm
með veðrstofvm viðris
vandar mer til landa.

Viðris væðr ær her kóllvð orrvsta ænn vöndr vigs sverðit. Ænn menn stafir sverðzins. her ær bæði orrosta ok vapn haft til kænningar mannz. þat ær rækit kallat ær sva ær ort. Skiollr ær land vapnanna ænn vapn ær regn eða hagl þæss landz æf nýgervingvm ær ort.

*skips heiti*¹.

Hvernig scal skip kænna. Sva at kalla herst æða dyr sækonvnga æða sióar æða skipræiða æða væðrs. Bárv fakr sem hornklofi qvað .

hrióðr læt hæstrar tíðar
harðraðr skipa þorðvm
barv fáks hins blæika
barnvngv a lög þrvngit.

Gæitis marr sæm qvað Ærringarstæinn.

Ænn þott ofrið svnnan
oll þioð sægi skálldi
hløðvm gæitis mar grióti
gláðir nænnvm ver þænna.

Svæiða hræinn sæm hær ær qveðit.

Svð lönqvm kom sveiða
svndz liðv dyr fra grvndv

¹) *litteris rubris.*

sigrakkr sölva bækkjar
svæins mögr a travð hræinvm.

Sva qvað hallvarðr .

Svæggia læt fyrir siggvi
solborðz goti norðan
gvstr skavt gylva rastir
glavmi svðr fyrir ravmar
ænn slóðgoti sífan
sæðings fyrir skavt bæði
hæstr óð lavks fyrir lista
lagði kørmt ok agðir.

Her ær skip kallat solborðz hæstr ok siór gylva land. Sæðings sloð siorinn og hæstr skipit ok ænn lavks hærstr lavkr hætir siglv tre. Ok ænn sæm markvss qvað .

Fiarðlinna oð fannir
fast vætrliði rastar
hliop vm hvita gnipvr
hvallandz ivgtanni
biörn gækk fram a fornar
flóðs hafskipa slóðir
skvrørðigr bravt skorðv
skærs gylm fiptvr bærsi.

Hær ær skip kallat biörn rastar. biörn hætir vætrliði ok ivgtanni. bersi ok biörn skorðv ær her kallat. Skip ær ok kallat hræinn. Sva qvað hallfreðr ok aðr ær ritat. Ok hiavtr sæm qvað haralldr konvngv sigvrðarson .

Snæid fyrir sikil æy víða
svd vorvm þa prvðir
hrynt skræið væl til vánar
vængis hiortv vnd drengivm.

Ælgr sæm Æinarr qvað .

bavgs gætr með þer þæygi
þyðr drængr vna længi
ælg hvvm flóðs næma fylgi
frið stökkvi þi nokkv.

Otr sœm máni qvað .

Hvat mantv hafs a otri
hængilægr mæð drængivm
karl þiat kraptr þinn þorlaz
kinngar mæga vinna.

Vargr sœm ræfr qvað .

Ænn hoddvǫnvǫðr hlyddi
hlvnnvitnis œm ec rvnni
hollr til hermdar spialla
hœinvandil þorstœini.

Skip ær kallat skið eða vagn æða réið. Sva qvað Æyiolfr
daðaskálld .

Mæita fór at móti
miþk sið vm dag skiði
vngr með iþfnv gængi
ýt vers frǫmvm hersi.

Sva qvað styrkár odda son .

Ok æpt itrvm stókkvi
ok havgna lið vavgvnm
hlvnnz a hafar fannir
hyriar floðs af moði.

Ok sœm þorbjǫrn qvað .

hafræiðar var hlæði
hlvnz i skinnar brvnni
hvita kristz sa ær hæsta
hoddsviptir fækk giptv.

hverso var lausnari ær kændr¹.

Hvernig skal Várn Dróttin kœnna. Sva at kalla hann
skapara himins ok iarðar ængla ok sólar styranda hæims
ok himinrikis ok ængla konvng himna ok solar ok ængla
ok iorsala ok iordanar ok girklændz raðanda postvla ok
hæilagra manna. Fornskálld hafa kœnt hann til vrðar brvnnz
ok við róm. Sva qvað æilifr gvðrvnar son.

¹) *litteris rubris.*

Sætbergs kvæða sitia
svðr at vrðar brvnni
sa hæfir ramr konvngr ræmdan
róms banda sik lǫndvm.

Sva qvað skapti þoroddz son .

Mátrr ær mvnka drottins
mæstr aflar gvð flæstv
kristr skóp rikr ok ræisti
roms þoll væroldd alla.

Himna konvngr sœm markvs qvað .

Gramr skop grvnd ok himna
glygggranz sœm her dyggvan
œinn stillir ma þllv
alldar kristr of vallda.

Sva qvað Æil(i)fr kvlvasvæinn .

hrotz lýtr hœlgvm crvci
hæims ferð ok kyn bæima
sonn ær œnn þll dyrð þnnvi
œinn solkonvngr rœinni.

Mariu svæinn sœm æilifr qvað .

hirð lýtr himna dyrðar
hræin mariusvæini
mátt vinnr milldingr drottar
maðr ær hann ok gvð sannan.

Ængla konvngr sœm æilifr qvað .

Mátrr ær œnn menn of hyggi
mætr gvðs vinar bætri
þo ær ængla gramr þllv
órr hœlgari ok dýrri.

Jordanar konvngr sœm sighthvatr qvað .

Ændr reð engla senda
iordanar gramr fióra
fors þo hans a hersis
hæilact skopt or lopti.

Girkia konvngr sœm arnorr qvað.
 bænar hæfik fra bæini
 bragna fallz við sniallan
 girkia vörð ok garða
 giöf lavna æk sva iöfri.

Sva qvað enn eillifr kvlnasveinn.
 Himins dýrð lofar havllða
 hann ær allz konvngr stilli.

Hann kallar fyrst crist konvng manna ok i annat sinn allz
 konvng. Ænn qvað Æinarr skvlason.

Læt sa ær landfolks gétir
 likosamr himinriki
 vngæypnandi opna
 allz hæims fyrir gram sniöllum.

konvnga kœnningar skolv her¹.

Þar koma saman kœnningar ok verðr sa at skilia af
 stöð ær reðr skaldskapinn vm hvarn kvæðit er konvnginn
 því at rett ær at kalla miklagaröz kœisara konvng girkia ok
 sva þann konvng ær reðr iorsala landi sva ok roms konvng
 romaborgar kœisara eða engla konvng þann ær fyrir æng-
 landi ræðr. Ænn sv kœnning ær aðr var ritat at kalla crist
 konvng manna þa kœnning ma æiga hvern konvng. Konvnga
 alla ær rætt at kœnna sva at kalla þa laundraðændr eða landz
 vörðv eða landzsæki eða hirðstiora eða vörðv landz fólks.
 Sva qvað æyvindr skaldaspillir.

farmatys et cetera.

Læita capitula fyrr i bokinni. Sva scal kœnna við þttir
 sem kormakr qvað.

heyri sonr a syrar et cetera.

skaldskapar kœnningar².

Hvernig er okend setning skaldskapar. Sva at kalla
 hvern lvt sem hætitir. hver erv okend nöfn skaldskapar.

¹) *litteris rubris.* — ²) *litteris rubris.*

hann hætitir bragr ok hroðr óðr mærd ok lof. þetta qvað
 bragi þa ær hann for vm skog nokkvrn sið vm kveld þa
 stæfiaði a hann tröllkona ok spvrði hvern þar særi. hann
 svarar sva.

Skalld kalla mik	yggs þlbera
skapsmið viðvrs	oðs skapmoðin
gavtz giafravtvð	hagsmið bragar
grepp ohneppan	hvat ær skálld nema þat.

Oc sem cormacr qvað.

hroðr gerik vm mög mæran
 meirr hakonar flæira
 haptæinis vel ek hánvm
 hæið sitr þórr i reiðv.

Oc ænn sem qvað þorðr kolbæins son.

Miök læt margar snekkivr
 mærdar þrr sem kuorrv
 oðr vex skalldz ok skæida
 skialldhlynr a brim dynia.

Mærd sœm qvað vlfr vgga son.

Þar kœmr ár hinn æri
 ændr bar ek mærd at hændi
 ofra æk sva til siofar
 sverðregns lofi þegna.

Her ær lof kallat skaldskapr. Hvernig ærv nöfn goðanna.
 þav hæit(a) havnd sœm qvað eyiolfr daða skalld.

drægr land at mvn banda
 Æirikr vnd sik geiri
 Veðr milldr ok sœmr hilldi.

Höpt sœm qvað þiöðolfr hinn hvínverski.

Tormiðlaðr var tívi
 talhreim meðal bæina
 hvat kveðv hapta snytrir
 hialmfalldinn því vallda.

Rögn sem qvað æinarr skálaglam.

Rammavkinn kveð ek riki
 rögn hakonar magna.

Jólnar sœm œyvindr qvað .

Jólna svmbli stillis sem
œnn ver gátvm stœina brý.

díar sem kormacr qvað .

Æykr með ęnoi dýki
iarðlvtr día fiarðar
bæiti hýn sa ær beinir
binndr seið yggir til rindar.

*iarðar heiti*¹.

Hver erv iarðar hæiti. hon heitir iþrð sem þjóðolfr qvað.

J lætr odda skvrrar
opt herðir ger verða
hrings aðr hann of þręngvi
hþrð el vnd sik iþrðv.

Folld sem ottar qvað .

Folld verr fólballdr
far ma gramr sva
ęrnv reifr olæifr
ær framr svia gramr.

Grvnd sœm hallvarðr qvað .

Grvnd liggir vnd þor hvndin
bræið holmfjótvrð læiðar
hæinlandz hoddvm grandar
havðræitir svölvn naðri.

Havðr sœm Æinarr qvað .

Veria havðr með hiorvi
hart daglingar biartir
hialmr springr i olmri
æggríð framir sæggir.

land sœm qvað þorþr kolbæinsson .

Ænn æpt vigs fra væigv
vant ær orð at styr norðan
land eða lęgra stvndv
lagðir svðr til agða.

¹) *literis rubris.*

láð sœm ottarr qvað .

Hællztv þar ær hrafnin næ svalltat
hvatraðr ærtv láði.

hlöðyn sœm qvað völvstæinn .

Man æk þat ær orð við orða
ændr myrkdanar sændv
grœnnar gręfovnm mvnni
gæin hlöðyniar bæina.

Frón sœm qvað vlfr vgga son .

Ænn stírpinnill starði
storðar mæns fyrir borði
frons a folka ræyni
franlæitr ok blæs æitri.

Fjörgyn sœm her ær qveðit .

Avrgilldis var ær ælldi
áls fjörgyniar mala
dyggir sæ hæiðr ok hreggi
hrynþæðs arstæðia.

*siðar heiti*¹.

Hver ærv siðar hæiti. hann hæitir marr ægirgynir. hlær
haf læið. ver. sallt. lęgr græðir vágr. Sva qvað arnorr.

Næmi drótt hve sia sótti
snarlyndr konvngir iarla
æigi þravt við ægi
ovægin gram bægia.

Her ær næmndr siðr ok sva ægir. Marr sœm qvað horn-
klofi.

Þa ær ýt a mar mætir
mannskæðr lagartanna
ræsi naðr til ravsnar
rak væbravtar nękkva.

lęgr ær her ok næmndr. Sva qvað æinarr .

lavgr þvær flavstz ænn fagrir
floðs vaskar brim gloðvm

¹) *literis rubris.*

þar ær sior a hlið hvára
hrynr veðrvitar glymia.

Her ær ok flóð kallat. Sva qvað Ræfr.

Færiz biorn þar ær bára
bræstr vndinna fæsta
opt i ægis kiapta
ýrsvöl gymis vplva.

haf sëm höllvör qvað.

Væstr læztv i haf hristir
harðviggs sicvl giarðar
vmbandz allra landa
ís framstafni visat.

læið sëm her ær qveðit.

Ærvm a læið fra laði
liðnir finnm skriðnv
avstr sæ æk fiþll a flavsta
ferli gæisla merlvð.

Marr sëm Æinarr qvað.

Kalldr þværr marr vnd milldv
mart dágr viðv svartu
grefr ælsnvin iþfri
álmsorg manar þíálma.

Ver sëm ægill qvað.

Væstr fer ek vm ver mvnstrandar mar
ænn æk viðris her sva ær mitt of far.

Sallt sëm arnorr qvað.

Sallt skar hvfi hælltvm
hravstr þioðkonvngr avstan
harv brimlogs rýri
brvn væðr at sigtvm.

Græðir sëm þolverkr qvað.

læiðangr biottv af laði
lþgr gækk of skip favgrv
gialfrstóðvm ræistv græði
glæstvm ár hit næsta.

Viðir sëm ræfr qvað.

Barðristinn næmr briosti
borðhæimr drasill skorðv
navð þolir viðr ænn viði
verpr inn vm þrþm stinnan.

Hým sëm hrænnv niáll qvað.

Sænn iosv ver svanni
.xvj. ænn brim læxti
draif a hafskips hvfa
hým i fiórvm rómvm.

*heiti egis dætra*¹.

Þessi ærv ænn sior hæiti sva at rett ær at kænna
til skip eða gyll. Rán ær sagt at veri kona ægis sva
sëm hær ær kvæðit.

Hravð i himin vpp glóðvm
hafs gækk sior af afli
borð hygg ek at sky skærði
skavt ránar végr mana.

Dætr þeirra ægis ok ránar ærv .ix. himinglæfa. dýfa.
blóðvghadda. hæfring vnnr kolga hrþnn bylga dröfn.
Æinarr skvla(son) taldi i þæssi visv .vj. nþfn þeirra.

Ósir hvast af hravstvm
himinglæva þyt sþvar
glymrvnnar vex grenni
gondlar skvfs ok dýfa
brædd strýkr blóðvghadda
brimsolgin fællr kólga
hlýr þar ær hæfring stærir
haflavðr vm við ravðan.

Hrþnn sem valgarðr qvað.

lavðr var lagt i beð
lþk sollit haf gollu
ænn herskipa hrannir
þþfvð ogvrlig þógv.

¹) *litteris rubris.*

bylgia sœm ottarr qvað .

Skarvt skofnv¹styri
skavt sylg hár bylgivr
læk við hún a hreini
hlvz þat ær drosir spvnnv.

dröfn sœm ormr qvað .

hrosta drygir hvern kost
havklýðrs¹ gæi þrvðr
ænn drasnar loga lofn
løstv rækir vínsfost.

bára sœm þorlæikr fagri qvað .

Siar þytr ænn berr bara
biart lavðr a við ravðan
gráns þar ær gvlli hvnm
gínn hlvnnvisvndr mvnni.

la sœm æinarr qvað .

Næ framlyndir fvndv
fyr hykkat la kyrðv
þar ær síór a við várv
vini óra fæll storvm.

Fyllr sœm ræfr qvað .

hrynja fiðll a fyllar
fram æsiz nv glamma
skæið vætrliði skiða
skavtþiðrn gvsis navta.

boði sœm her ær qveðit .

boði fæll vm mik brálla
havð hæim með sær gæymi
þa ær ægi lðð læðis

.....²

bræki sœm ottarr qvað .

bravt ænn bræki þavt	meðr fængv mikit væðr
borð vox viðar morð	mio fyrir ofan sío.

¹) havklýðrs, mbr. — ²) *vacuum spatium versui relictum est.*

Vágr sœm bragi qvað .

Villdit vrøngvm ofra
vágs hyrsændir ægi
ænn miotygil máva
mærar skar fyrir þori.

Svnd sœm æinarr qvað .

Skar æk svð vm svnd
fyrir svnnan lvnd
mín pryddiz mvnd
við milldings fvnd.

Fiprðr sœm æinarr qvað .

Næst sæ æk orm a iastar
ítr særki væl merktan
næmi bioðr hve ek fær fleðar
fiáðrbals vm þat máli.

Sægr sœm markvss qvað .

Sægs man ec siðr ænn eigi
sa ær illr ær brag spillir
sólar sverri málan
sliðr áls rægin niða.

ælldz hæiti¹.

Hver ærv ælldz hæiti. sva sœm her ær qveðit.

Ælldr brænn at sa sialldan
sviðr dyggr iðfvrr bygðir
blasa rønn fyrir ræsi
ræyk ær magnvs kvæykir.

logi sœm valgarðr qvað .

Snarla skavt or sóti
.....²
stodv styfðir síþan
stæinóðr logi gloðvm.

bál sœm hæer ær qveðit .

haki var brændr a báli
þar ær brimsloðir oðv.

¹) *litteris rubris.* — ²) *vacuum spatium in membr. relictum.*

Glæðr sœm grani qvað.

Glæðr hygg œk gamlar slæðar
gramr ellði sva fœlldv.

Æisa sem atli qvað.

Ox ryz œisvr vaxa	hvs brœnna gim gœisar
allmorg loga hallir	goðmœnnit fœllr bloði.
her œr ok gim kallat œlðrinn.	Æimr sœm her œr qveðit.
brvnnv allvallz inni	œimr skavt a her hrimi
œlðr hygg at sal fœlldi	halfger við nið sialfa.

hyrr sœm arnorr qvað.

Æymdit ráð við ravma	hæit dvínvðv hæina
reiðr eydana mæiðir	hyrr gerði þa kyrra.

Fvni sœm œinarr qvað.

Fvni kyndiz fljótt	hisingar herr
œnn flyði skiott	sa œr hafði verr.

brími sem valgarðr qvað.

brátt svœimaði brími
brvtvz vikingar fikivm
visa styrks of virki
varp sorg a mœy borgar.

lœygr sœm halldórr skvallðri qvað.

Ær knattvð þar þeirra
þv vart aillregi skialldar
lœygr þavt vm sipt sigri
sviptr gersimvm skipta.

*vargs hæiti*¹.

Vargr hæitir dyr. þat œr rœtt at kœnna bloð œða hrœ
sva at kalla verð hans œða drykk. Æigi œr rœtt at kœnna
sva við slœiri dyr. Vargr hæitir ok vlfr sœm þioðolfr qvað.

Gœra var gisting²

gnóg œnn vlfr or skógi
sónr a sár at spœuia
sigvrðar kom norðan.

¹) *litteris rubris.* — ²) *sine lacuna membrana.*

her œr ok kallat gæri. Fræki sœm ægill qvað.

Slæit vnd fræki	gunvði hrafn
þat var oddbræki	a skæiðar stafni.

Vitnir sœm œinarr qvað.

Ælfr varð vnda giálfri
æitrkølld roðin hæitv
vitnis fœll með vatni
varmt øldr i men karmtar.

Ylgr sœm arnorr qvað.

Svalg áttbogi ylgiar
ogóðr œnn varð blóði
græðir grœnn at ravðvm
grandavknvm na blandinn.

Vargr sœm illvgi qvað.

Vargs var mvnrr þar er margan
mœnskerðir stakk sverði
myrk avrriða markar
minn drottinn rak flotta.

Þetta œr œnn vargs hæiti sœm hallr qvað.

Hæiðingia slæit hvngri
hár gyldir navt sara
granar ravð gramr a fœnri
gækk vlfr i fœn drækka.

Oc œnn sœm þorðr qvað.

Óð œnn œrnv²

ims væit fræka hæiti
gœra øldra navt gyldir
gialpar stóð i blóði.

*fvglar hæiti*¹.

Tvæir œrn fvglar þeir œr æigi þarf annan væg at
kœnna œnn kalla bloð eða hrœ drykk þeirra eða verð.
þat œr hrafn ok ørn. alla aðra fvglar kar(l)kœnda ma

¹) *litteris rubris.* — ²) *sine lacuna membr.*

kænna við blóð æða hrá ok ær þa þat nafn þrú eða hrafn
sæm þjóðolfr qvað .

blóðorra lætr harri
bragningr ara fagna
gavtz ryðr sigð i svæita
svans iþrð konvngr hørða.

Sva qvað hann ænn .

Gæirs oddvm lætr græddir
grvnn hvert stika svnnar
hirð þa ær hann scal varða
hregams ara sþfar.

*hrafns hæiti*¹.

Þessi ærv hramns nþfn. krákr mvnion hvginn borgin-
moði arflognir artali holldboði kramsi korpr kloacan blæingr
boringi vari viti liti ovaru hornklofi krmvsi. Sva qvað
æinarr skálaglam .

Fiallvöndvm gaf fylli
fyllr varð ænn spiþr gyllv
hræstæfnandi hramna
hrafn a ylgjar tafni.

Sva qvað æinarr skvla son .

dolg skára kna dýrvm
dvr magnandi styra
hvgins fermv brægðr harmi
harmr bliksólar garmi.

Ok ænn sæm hann qvað .

Ænn við hialldr þar ær havlldar
hvgþrvtit svællr lvta
mvnion drækkv blóð or bænivm
blasvartr konvngs hiarta.

Sva qvað vígaglómur .

Þa ær dynfvsar dísir
dreyra mæns a æyri

¹) *literis rubris.*

brað fækk borginmoði
blóðs skialldaðir stóðvm.

Sva qvað skvli þorstæins son .

Mvndit hællzt þar ær vndir
árflogni gaf æk sárar
hlökk i hvndraðz flokki
hvitinga mic lita.

*arnar hæiti*¹.

Þrú hæitir sva . ari gæmlir hræggskornir ægðr ginnir
vndskornir gallopnir gæirloðnir æggþær gimarr. Sva qvað
æinarr .

Samlæitvm ravð svæita
slæit þrú gera bæitvr
fætz arnar matr iarnvm
iarnsþxvm grþn faxa.

Ok sæm her .

Þrú drækkv vndárn
ylgr fær af hrævm sylg
opt ryðr vlfr kæpt
ari gætr verð þar.

Sva qvað þjóðolfr .

Sægjövndvm flo sagna
snotar vlfr at moti
i gæmlis ham gömlvm
glamma ó fyrs skömmv.

Ok sæm her ær qveðit .

Hreggskornis vil æk handa
halæitan miþð vanda.

Ok ænn sæm skvli qvað .

Vaki æk þat ær vel læiz æika
viðis áðr ok siþan
greppr hlyðir þvi góðv
gallopnis væl spialli.

¹) *literis rubris.*

*orma hæiti*¹.

Þessi ærv orma hæiti. dræki fafnir jormvngandr Naðr
níðþoggr linnr naðra góinn móinn grafvitnir grabakr ofnir
svafnir grimir grættir gargan hollr skriði höggvavrðr hringr
holldvarinn grafningr stæfningr bráinn dalginna iapr fræningr
fránn liðr ormr iapra.

*navta hæiti*².

Navt kyr kálfr yxni þjorr kviga vxi vætrvngr graðvng.

*savða hæiti*³.

Savðr hrétr bækre lamb væðr gælldingr ær gymbr gæit
haðna hafr kið.

*svina hæiti*⁴.

Svin syr gyllta rvni golltr griss grislingr.

*hersta hæiti*⁵.

Þæssir ærv hæstar taldir i þorgrim's þvlv

hrafn ok slæipnir
hæstar agætir
valr ok lættfæti
var þar tialldari
gvlltoppr ok góti
gætít hæyrða ek sóta
mør ok langr með mari.

Vigg ok skýfr
var með skæfaði
þægn knátti bakkr bera
saltoppr ok sínarr
sva hæyrða æc fáks vm gætít
gvllfaxi ok iór með góðvm.

bloðvghofi hæt hæstr
ær bera koðv
oßgan átriða.
gisl ok falofnir

¹) *literis rubris.* — ²) *literis rubris.* — ³) *literis rubris.* —
⁴) *literis rubris.* — ⁵) *literis rubris.*

glær ok skæiðbrimir

þar var ok gyllis of gætít.

Þæssir hæstar ærv taldir i kalfs vísv.

dagr ræið dropli	ænn annarr avstr
ænn dvalinn moðni	vnd aðilsi
hialmr háfæta	gramr hvarfaði
ænn haki faki	gæiri vndaðr.

ræið bani bælia	Biðrn ræið blakki
bloðvghófa	ænn biarr kertí
ænn skæfaði	atli glavmi
skati haddingia.	ænn aðils slvngni

Væsteinn vali	havgni hólkvi
ænn vífill stófi	ænn haralldr fólkvi
mæinþiofr mói	gvnnarr gota
morginn vakri	ænn grana sigvrðr
ali hrafni	vllr ymissvm
ær til iss riðv	ænn oðinn slæipni.

Arvakr ok alsviðr draga sólina hrimfaxi eða þorsvartnir
dregr uottina. skinfaxi eða glaðr daginn.

*hæiti lopz ok væðra*¹.

Hver ærv hæiti lopz ok væðranna. lopt hæitir ginnvnga-
gap ok mæðalhæimr slvghæimr viðhæimr. Væðr hæitir
hrægg byrr glygg hræt giosta vindr vönsvðr þjótr gol
gráði blær ælræki þoka gonsvðr mvvga ohliodr ganrækr
farandi. Sva sægir i alviss málvn.

Vindr hæitir með mönnvm
en vönsvðr með goðvm
kalla gnæggivð ginnrægin
æpi iotnar
álvar dynfara
hæitir i hæliv blömmvðr.

Væðr hæitir ok gvstr.

¹) *literis rubris.*

*himins hæiti*¹.

Himins hæiti þæssi ær her ærv ritin þofvum ver ægi
oll fvdit i kvæðvm ænn þæssi skalldskapar hæiti sœm
önnvr þykki mer oskylt at hafa i skalldskap næma [aðr
finni hann aðr² orta i verka þofvtskállda. Himinn hlyrnir
hæiðornir viðfæðmir andlangr liosfari drifandi. Skatyrnir
hreggmimir vefmimir læiptr hrioðr viðbláinn.

*solar hæiti*³.

Sol svnna rþðvll æygloa alskir syni fagrahvæl lika
skin dvalins læika alfrþðvll ifrrþðvll Mylin.

*tvngls hæiti*⁴.

Tvngl maní ny nið artali mylinn fægari glámr skyndir
skialgr skarmr.

*stvnda hæiti*⁵.

Þilld forðvm alldr fyrir löngv ár misseri vætr svmar
var havst. Manaðr. vika dagr nótt morginn aptann kvelld
arla snæmma Siðla j sinn fyrra dag j næz j gær j morgin
Stvnd Mel. þæssi ærv ænn hæiti nætrinnar i alvis malvm.

Nott hæitir með mönnvm
niþla með goðvm
kalla grimv ginnrægin
olios iþtnar
alvar svæfngaman
hæita dværgar dravmniörvn.

Fra iafndægri ær havst til þæss ær sol sæz i æyktar stað.
þa ær vætr til iafndægris þa ær vár til fardaga. þa ær
svmar til iafndægris. Havstmanaðr heitir hinn næsti fyrir
vætr. Fyrstr i vætri hæitir gormanaðr þa frærmánaðr þa
ær hrvtmanaðr þa ær þorri þa góí þa æinmanaðr þa gavk-
mánaðr ok sáðtið ok æggtið þa ær solmanaðr ok sælmanaðr
þa heyannir þa kornskvrðar manaðr.

¹) *litteris rubris.* — ²) *a [sic membr., his scripto adr, quorum alterutrum delendum est.* — ³) *litteris rubris.* —
⁴) *litteris rubris.* — ⁵) *litteris rubris.*

Maðr ær hverr fyrir sær. leita fyrir i bokinni allt til þæss
ær stófr qvað.

Tiræggiaðr hio tiggí
tvæim þondvm kyn bæima
ræifr gækk hann vnd hlifar
hizig svðr fyrir nizi.

Sva qvað hallfreðr.

Skilðr æm æk við skylia
skalmølld hæfir þvi valldit
vætti ek virða drottins
vil æk¹ mæst ok dvl flæstvm.

Sva qvað Markvss.

Ríkr ær harra hœykir
hældr gvð iþfvs vælldi
sanndyggs vitvt sæggir
svæins bræðr konvng æðra.

*fra halfdani ok sonvm hans*².

Enn attv þav halfdan ok alvig .ix. sonv ær sva hætv.
Æinn var hilldir ær hilldingar ærv fra komnir. annarr næfir
ær niðvngar ærv fra komnir. iij. avði ær avðlingar ærv fra
komnir. iiij. yngvi ær ynlingar ærv fra komnir. v. dagr
ær dagvngar ærv fra komnir. vj. bragi ær bragningar ærv
fra komnir. þat ær ætt halfdanar hins millda. vij. hvðli
ær hvðlvngar ærv fra komnir ok af þeirri ætt ær kominn
atli ok brynhilldr. viij. lofði hann var herkonvng mikill.
honvm fylgði lið þat ær lofðar vorv kallaðir. hans ætt-
menn ærv kallaðir lofðvngar. þaþan ær kominn æylimi
moðvrfaðir sigvrðar safnisbana. ix. sigarr ær siklingar ærv
fra komnir. þat ær ætt siggæirs ær hængdi hagbarð. af
hilldinga (ætt) var kominn haralldr hinn granravði moðvr-
faðir halfdanar svarta. af niðvnga ætt var givki. af øðlinga
ætt kiarr. af ynglinga ætt æiríkr hinn málsþaki. Þæssar

¹) *sic membr. pro: er.* — ²) *litteris rubris.*

konvnga ættir ærv miðk agætar. fra yngva þáþan ærv
ynglingar komnir. fra skilldi i danmörk þáþan ærv skiöld-
vngar. fra völsvngi i frakklandi þáþan ærv völsvngar.
Skælvir hæt ænn herkonvngur ok ær hans ætt kollvð skil-
vingar. sv kynslóð ær i avstrvægvm. Þæssar ættir ær ænn
ærv næfndar hafa menn sætt sva i skalldskap at hallda
þæssi hæiti öll fyrir tignaröfn. Sva sæm æinarr qvað.

Fra æk við hólum at hæyia
hilldingar fram gængv
lind varð græn hin grana
gæirþing i tvav springa.

Sva qvað Grani.

ðoglingr fekk at drækka
dansk t blóð ara ióði
hirð hygg æk hilmi styrðv
hvgins iol við næs þiolar.

Sva qvað Gamli gnæfaðarskáld.

Øðlingr drap sær vngvm
vngur naglfara a tvngv
innan borz ok orða
afgerð mæþalkafla.

Sva qvað jorvnn.

Bragningr ræð i blóði
bæið herr konvngs ræiði
hvs ltv opt fyrir æisvm
öþioðar slög ríða.

Sva qvað æinarr skvla son.

Bæit hvðlvngs hiþrr
blóð sæll a davrr.

Sva qvað arnorr.

Siklinka vænr snækkivr
siá lvtar komr vti
hann litar herskip innan
hrafns góð ær þat blóði.

Sva qvað þioðolfr.

Sva lavk siklings æfi
sniallz at verróm allir
lofðvngur bæið hinn læyfði
lifs grand i stað vándvm.

lofða konvngi fylgði þat lið ær lofðar vorv kallaðir. Sva
qvað Markvss.

Skiöldvngur man þer annarr allðri
æðri maðr vnd sólv sæðaz.

Völsongur sæm qvað þorkæll hamars skalld.

Mer ræð sænda völsvnga niðr
vm svalan ægi vapn gyllbvit.

Ynglingur sæm qvað ottarr svartir.

Ængi varð a iþrðv
ognbraðr aðr þer naðvm
avstr sa ær æyivm væstan
ynglingur vnd sik þryngi.

Yngvi þat ær ok konvngs hæiti sæm Markús qvað.

Æiriks lof verðr ölld at hæyra
ængi væit ec fremra þængil
yngvi hællt við orztír langan
iþfra sæss i veröld þæssi.

Skilfingur sæm valgarðr qvað.

Skilfingur hællztv þar ær skvlfv
skæiðr fyrir lönd hin bræiðv
avð var svð vm síðir
sikilæy liði miklv.

Sinniðrr sæm sikhvatr qvað.

Lát avman nv nióta.

ok fyrr ær ritat.

*karlmanzligar kænningar*¹.

Skalld hæita græppar ok ær rætt i skalldskap at kalla
sva hvern mann ær vill. Rækkar vorv kallaðir þeir menn

¹) *litteris rubris.*

ær fylgðv halfi konvngi ok af þeirra namni ærv kallaðir hermenn ok ær rætt at kænna sva alla menn. lofðar hæita ok menn i skálldskap sæm fyrr ær ritat. Skatnar vorv þeir menn kallaðir ær fylgðv skata konvngi þeim ær skati hinn milldi var kallaðr. af hans nafni ær skati kallaðr sa ær milldr ær. Bragnar hætv þeir ær fylgðv braga konvngi hinvm gamla. Virðar hæita þeir menn ær mæta mal manna fyrðar ok firar. Verar hæita landvarnarmenn bæimar vikingar ok flotnar. þat ær skipaherr sva hætv þeir ær fylgðv bæimvna. Gvnnar æða gvmar hæita þeir menn (er) flokki styra sva sæm gvmi ær kallaðr i brvðfór. Gotnar ærv kallaðir af hæiti konvngs þæss ær goti ær næfnr ær gotland ær viðkænt. hann var kallaðr af nafni oðins gavtz þviat gavtland ok gotland var kallat af nafni oðins. ænn sviþioð af nafni sviðvrs. þat ær ok oðins hæiti. J þann tíma var kallat allt mæginland þat ær hann atti reiðgotaland ænn æyar allar æygota land. þat ær nv kallat dana vælði ok svia-vælli. drengir hæita vngir menn bvlpsir mæþan þeir afla sær fiár eða orðztir. þeir fardrængir ær milli landa fara. þeir konvngs drængir ok¹ hofðingivm þiona. þeir hæita ok drængir ær her þiona rikvm mōnvm. drengir hæita vaskir menn ok batnandi. Sæggir ærv ok kallaðir kniar ok liðar. þat ærv fylgdarmenn. þægnar ok havlldar ok hōldar sva ærv ok bændr kallaðir. lionar hæita þeir menn ær ganga vm sættir manna. þeir ærv ænn ær sva ærv kallaðir. kappar. kæmpvr garpar. snillingar. hræystimenn avarmænni hætivr. þæssi hæiti standa her i mot at kalla mann blavðan. væykan þirving slæyma blota man Skavð Skræfv Skriað vák vām lóra slæyma tæyða dvgga. dirokr dvsilmænni avlmvsa avvirð. Orr maðr hæitir milldingr mæringr skati þioðskati gvllskati manballdr sælingr sælkeri avðkyvingr rikmænni. her i mot ær sva kallað. hnōggvingr glōggvingr mælingr væsalingr sæniðingr Giōflati. hæitir spækingr raðvalldr. hæitir ovitr maðr. fiil ok afglapi gasi

¹) sic membr. pro: er.

ok ginnvngv gavrr ok glópr snápr foli þrr óðr galinn. Snyrtimaðr olati drængr glæsimaðr stærtimaðr pryðimaðr. hæitir ok hrammi skrápr skrokkr skæiðklofi flangi slinni fiōsnir slōttr slápr drōttr. Lyðr hæitir landfolk lióðr hæitir þræll ok kæfsir þionn þrsvngv þirr.

¹Maðr hæitir æinn fyrir sær. Tó æf tvær ærv. þorp æf .iij. ærv. siórir ærv þrvnæyti. flokkv ærv .v. menn. Svæit æf .vj. ærv. Siav fylla søgn. átta bæra amælis skpr. Navtar ærv .ix. dvnn æf .x. ærv. ærir ærv .xj. Togloð æf .xij. ærv. þyss ærv .xiiij. færð ærv .xiiij. fvndr ær æf .xv. hittaz. seta ærv .xvj. sokn ærv .xvij. ærnir þikkir ovindir þeim ær .xviiij. mætir. Næyti hæfir sa ær .xix. menn. drōtt ærv .xx. þioð ærv .xxx. folk ærv .xl. fylkl .l. Samnaðr .lx. Svarfaðr .lxx. ølld ærv .lxxx.². hærr ær .c. Ænn ærv þav hæiti ær menn lata ganga fyri nōfn manna. þat kōllvm ver viðkænningar æða sannkænningar æða for-nōfn. þat ær viðkænningar æða sannkænningar at næfna annan lvt rættv nafni ok kalla þann ær hann vill næfna æiganda eða sva at kalla hann þess ær hann villdi ok næfnr fōðvr eða ava. ai hæitir hinn þriði. Son hæitir arvi ok arfvni. barn ióð ok mōgr ærfingi. hæitir ok broðir blóði lifri barmi hlyri. hæitir ok niðr næfi attvngv kont kvndr frēndi kyustafv kynkvisl ættbarmr ættstvōill ættbogi afkvæmi afspringr ofskōpt. hæita ok mágar sifvngar hleyta-menn. hæitir ok vinr raðvnavtr raðgiafi mali rvni spialli allðaþopti æinkili sæssvnavtr sæssi. þopti ær halfrymis fælagi. Hæitir ovinn dōlgr andskoti fiandi søkkvi skaðamaðr banamaðr þrōngvir søkkvir osvifrvðr. Þæssi hæiti kōllv ver viðkænningar ok sva þo at maðr se kendr við bæ sinn æða skip sitt þat ær nafn a æða æign sina þa ær æinkar nafn ær gefit. þetta kōllvm ver sannkenningar at kalla manninn spækimann eða etlanar mann orðspæking eða

¹) *huic capiti rubra inscriptio, quæ legi non potest, præmissa fuisse videtur.* — ²) *trium vel quatuor verborum vacuum spatium in membr.*

raðspæking raðsnilling avðmílding oslækinn gæimann glæsi-
mann þetta ærv forþofn.

*kvænna hæiti*¹.

Thæssi ærv kvænna hæiti okænd i skalldskap víf ok
brvðr ok flíóð hæita þær konvr ær manni ærv gæfnar.
Sprvnd [ok svarri² ok svanni hæita þær konvr ær miþk
fara með dramb ok skart. Snotir hæita þær konvr ær
orðnæfrar ærv. Drosir hæita þær ær kylátar ærv. Svarri
ok svarkr þær ær hafaða miklar ærv. Ristill ær kþllvð sv
kona ær skorvnglynd ær Rygr sv ær rikvzst ær. Fæima
ær sv kþllvð ær ofrom ær sæm mæyiar vngar eða þær ær
odiarfiar ærv. Sáta hæitir sv kona ær [skorvnglynd ænn³]
bondi hennar (er) af landi farinn. Hæll hæitir sv kona ær
bondi hennar ær væginn. Ekkia ær sv kona ær bondi
hennar varð sóttdavðr. Mær hæitir fyrst hver ær vng ær.
ænn kerlingar ær gamlar ærv. Ænn (erv) þav kvænna
hæiti ær til lastmælis ærv ok ma þav finna i kvæðvm þott
þat sæ æigi ritat. Þær konvr⁴ ær æinn mann æigv. Snor
hæitir sonar kvæn ænn Sværa vers moðir. hæitir ok moðir
amma þriðia ædda. Æiða heitir moðir. Hæitir ok dottir
ok barn ok ioð. hæitir ok dottir dis ioðdis. kona ær ok
kþllvð bæðia eða mala bonda síns ok ær þat viðkæning.

*hæiti a manni*⁵.

Hofvð hæitir a manni. þat skal sva kænna at kænna
þat ærfiði hals eða byrði land hialms ok hattar ok hæila
ok hárs ok brvna svarðar æyrna avgna mvnz. hæimdallar
sverð ok ær rætt at kænna til sverðz hæita við hvert ær
vill ok kænna við æitthvert nafn hæimdallar. Hofvð hæitir
okænt havss hiarni kianni kollr. avgv hæita síón ok lit
æða viðrlit avrmiott. þa ma sva kænna at kalla sol eða
tvngl skiþllvð ok glær æða gimstæina æða stæin bra eða
brvna eða ænnis. Æyrv hæita hlvstir ok hæyrv. þav

¹) *litteris rubris.* — ²) a [*sine dubio error librarii.* — ³) *sic
mbr. sine uncis.* — ⁴) *excidit:* heita elivr. — ⁵) *litteris rubris.*

ma sva kænna at kalla land eða iarðar hæitvm nokkvrv
eða mvnn eða rás eða síón eða avgv hæyrnarinnar æf ny-
gervingvm ær ort. Mvnn scal sva kænna at kalla hann
land eða hvs tvngv eða tanna orða eða goma varra æða
þvilikt. oc æf nygervingar ærv þa kalla menn skip mvnninn
ænn varrarnar borðin. Tvnga ræðit æða styri. Tænnar ær
stvndvm kallat griot eða sker orða æða tvngv. Tvnga ær
opt kþllvð sverð mals æða mvnz. Sækk¹ barð æða gron
kampar ær stændr a vþrvvm. hár hæitir lá. haddr þat
ær konvr hafa. skopt hæitir hár. hár ær sva kænt at kalla
skog eða viðar hæiti nokkvrv kænna til havss eða hiarna
eða hþfvðs. Skægg scal kænna við hþkv æða kinnr eða
kværkr. Hiarta hæitir nægg eiskþlld gollorr. þat scal sva
kænna kalla korn æða stæin æða epli hnot eða mýl eða
þvilikt ok kænna við briost æða hvg. kalla ma þat ok hvs
æða iþrð eða þerg hvgarins. Briost ma sva kænna kalla
hvs eða garð eða skip hiarta annda eða lifrar eða elivnar
land hvgar ok minnis. hvgr hæitir sæfi ok siafni vili mvnr
ast ælskvgi. hvgrinn ma sva kænna at kalla hann vind trþll-
kvænna ok rætt at kænna til ok næfna hveria ær vill ok sva
at næfna iþtnana eða kænna þa til konv æða dottvr. þæssi
þofn ærv sær. hvgr hæitir ok gæð ok þokki ælivn þrækr
næning minni vit skap lvnd trygð. hæitir ok hvgr ræiði
fiandskapr vtrygð gæðlæysi þvngæði gæsni oværi. hþnd
ma kalla mvnd arm lám bramm. A hændi hæitir alobogi
armlæggr vlfliðr liðr fingr græip hreiðu nagl gómr iaðarr
kvika vþðvi afl æðar sinar kvi ok kþglar. hþnd ma kalla
iþrð vapna æða hlifa við axlar ok ærmar lofa ok hræifa.
Gvllhringa iþrð ok vals ok havks ok allra hans heita ok
i nygervingvm fót axlar. bognavð. Fætr ma kalla tre ilia
eða rista æða læista æða þvilikt [fænni flæinar bravtir²
gþngv fæz. kalla ma fotinn tre æða stoð þæssa. Við skið
ok skva ærv fætr kændir ok brækr. a fæti hæitir lær kalfi

¹) *sic membr. pro: skegg.* — ²) a [*sic corrupte membr.
pro: rænnifæina bravtar.*

kne bæin læggr rist iarki [ok la¹ il ta. Við allt þætta ma fotinn kænna kalla hann træ ok kalla ra ok siglv fótinn ok kænna við þæssa hlvti. Mál hæitir orð ok orðtak snilli saga sænna tala þræta spongr galldr kvæðandi skial bifa ok hialldr hial skval glavmr þiarka gyss þrápt skálp hól dælska liodæska sk(r)af hægomi afgælia. Hæitir ok ravdd liómr rómr omvñ þytr goll gnyr glymr rymr brak svipr svipvñ gangr. Sva scal orrostv kænna við vapn ok hlifar. Vit hæitir spæki minni ætlan hyggiandi rað skilning tölvisi langsei bragvinsi² orðspeki skprungskapr. hæitir vñdirhyggia vælræði flaræði brigðræði. læti ær tvænnt. læti hæitir rødd æði olvnd. Ræiði ær ok tvikænt. Ræið(i) ær þat æf maðr ær i illvm hvg. Ræiði ær ok fargærv skips eða ross. Fár ær ok tvikænt. fár ær ræið(i) far ær skip. þvilikt orðtak hafa menn miok til þæss at yrkia folgit ok ær þat kallat miok ofliost. lið kalla menn a manni ær læggir mætað lið hæitir skip lið hæitir mannfólk lið hæitir øl lið ær þat ok kallat ær maðr væitir øðrvñ liðsinni. Hlið hæitir a garði ok hlið kalla menn vxa ænn lið kalla menn brækkv. Þæssa(r) græinar ma sætia sva i skálldskap at gera ofliost at vant ær at skilia æf aðra scal hafa græinina ænn aðr þikki til horfa hin fvri visv orð. Sliet hit sama ærv ok mprg onnvr orð þav ær margir hlvtir æigv hæitit saman.

hær ærv ritvð hæiti sækonvnga³.

Atli froði	skæckill æckill
ali glammi	skævill sölvi
bæiti ati	halfr ok hæmlir
ok bæimvni	harecr ok gor
avðmvndr gvðmvndr	hagbarðr haki
atall ok gæstill	hravðnir mæiti.
gæitir gavti	Hiprolfr ok hravðvngr
gylvi svæiði.	hogni mysingr
Goir æynæfir	hyndingr hvitingr
gappi ok ændill	hæiti mævill

¹) a [sic membr. (Z 1a); pro økli? — ²) sic membr. pro bragðvisi. — ³) literis rubris.

hialmarr moirr	asmvndr þvinnill
hómir mæfi	yngvi teiti.
roði rakni	Virvill vinnill
rær ok læfi.	vandill sölvi
Randvært røkkvi	gavær ok hýnn
ræifnir leifair	givki hvðli
nævill rævill	homarr hnæfi
nóri lyngvi	hvrfi svrfi
byrvill kilmvndr	sækat ek flæiri
bæimi iorækr	sækonvnga.

konvnga hæiti¹.

Man æc havkstallda	lofvngr niflvngr
hæiti segia	ok landreki
allvalldr fylkir	þængill visi
ok afraki	þioðan konvngr.
bragningr øðlingr	Sinniorr siklingr
hvðlvngr døglingr	sióli ræsir
øðlingr ok gramr	skiølldvngr skilfingr
iofvrr ok tiggj.	skyli ok yngvi
Hilldingr ok harri	ynglingr ylfingr
ok hertogi	ærv nv talit
mæriokr hilmir	hofvtskiølldvnga
milldingr ok nor	hæiti nøkkvr.

dverga hæiti².

Tæl æk motsogni	nainn næfr næfi
ok mioklitvt	nifængr ok dolgr
mið við mvninn	nýraðr ok nýr
ok miøðvitnir	norðri ok svðri
blin(d)viðr bvrinn	skavær skafiðr
bvmbvr nyi	skirvir virvir.
bivorr blavorr	Alþiofr avstri
blainn ok norðri.	avrvargr ok dýfr
Grimr nár niði	ae andvarri
niðøttr dvalinn	onn(i) dravpnir

¹) literis rubris. — ²) literis rubris.

dori ok dagfínnr
dvlínn ok onarr
álfr or¹ dællíng
óinn ok dvrnir.

Víndalfr ok vítr
vivir ore

varr gyllmæfill
víðr ok ølin
gínnarr ok þrórr
gandal(r) þóinn
þækkr þrar þvlinn
þrasír ok fvllangr.

Fainn fárr síli
síðsvíðr glóinn

*iotna hæiti*².

Ek man iotna
inna hæiti
ymir gangr mímír
íði ok þíazi
hrvngnir hrimnir
hravðnir grímnir
hvæðrvngv haffi
hrípstvtr gýmír.

harðverkr hrøkkvir
ok hastígi
hræsvælgr hærkir
ok hrimgrímnir
hýmír ok hrimþvrs
hvalr þrígæitir
þrymr þrvðgælmír
þístíllbarði.

Gæírrøðr fvrnir
galarr þrífallði

síðr hár farli
frosté ok tígvæ
hannerr forve
hæptífilí
herí høgstari
ok hænþví.

Hlíðólfr kíli
híllíngir ok lítr
raðspakr lofar
regínn ok líomí
raðsvíðr loínn
rekkr ok æitrí
iakí æggmóinn
æikínskíallði.

síðlverkr gæitir
flégr bláþþvari
forníotr sprettingr
fíalarr stígandi
somr ok svasvðr
svarangr skrattí.
Svtr ok storverkr
sækarlsmví
skæitir skrymír
skærkir salfangr
øskrvðr ok svartí
øndvðr stvímí
alsvartr avrnir
amr ok skallí.

køttr øsgrví
ok alfvarínn
vínsválr víþarr
ok vafþrvðnir

ællðr avrgælmír
ægír rangþæinn
víndr víðblíndí
víngnir læfí.

þæinvíðr þíørgolfr
ok þrandíngí
dvmbr þergælmír
dofrí ok míðvngí
natí søkmímír

.....¹

ænn ærv æptír
íotna hæití.
æíngæitír vër
ímír hringvølnír
víðdí víðgríþr
vandíll gýllír
grímóir glávþvarr
glámír saméndíll

*trollkvænna hæiti*³.

Skal æk trøllkvænna
tælia hæití
gríðr ok gníssa
grýla brýia
glvmra gæitla
gríma ok bakravf
gvma gæstíllia
grottíntanna.

Gíalp hýrokkin
hængíkæpta
gnæip ok gnæpia
gæysa hala
horn ok hrvgá
harðgræip forað

vørnír harðgræipr
ok vagnhøfði.

kýrmír svttvngv
ok kallðgraní
íotvna oglaðnír
ok avrgrímnír
gýllíngir gríþnír
gvsvír ofóti
hlói ganglatí
ok hælregínn.

hrosþíofr dvrnír
hvndálfr þavgi
hravðvngv fæncír
hroarr ok níði
.....²
Nv ærv vpptalít
amatlígra
íotna hæití.

hryða hvæðra
ok hølga-brvðr.
hrímgerðr hæra
herkia fala
ímd íarnsaxa
íma síðlvø
mavn ívíðia
amgerðr símví
sílvø skríkia
svæipínfallða.
Øflvgbarða
ok íarnglvra
ímgerðr áma
ok íárnvíðia

¹) ok? — ²) *literis rubris*.

¹) *sine lacuna membr.* — ²) *sine lacuna membr.* —
³) *literis rubris*.

margerðr atla
æisvrfála
læikn mvnnharpa
ok myrkuða.
læirvör lióta
ok loðinfingra

*oðins næfn*¹.

Nv scal yppa
oðins næfnvm
atriðr avðvn
ok alldaføðr
Gizvrr kialarr
gavtr viðrímnr
gollorr grimnir
ginnarr hnkvðr.

fiplnir dresvarpr
fengr arnhavði
frariðr alføðr
ok farmatyr
herian fiolsviðr
hnikarr fornavlver
hróptr hialmberi
horr fiallengæivðr.

Grimr gæpprosnir
gangraðr svipall
glapsviðr ganglær
ok ganglæri
hertæitr harbarðr
ok hropta tyr
gæigvðr gollnir
ok gæirloðnir.

hlæfðr hafi
hagyrr svivðr

kráka varðrvn
ok kiallandi
vigløð þrvbørð
vilivm næfna
rygi siðarat
ok rivingeðlv.

siðhøtr svafnir
sigfðr þrasarr
hrami hiarrandi
ok hængikæptr
hrossharsgrani
hriotr tviblinði.

þroptr herbliði
ok heriafðr
hvatmoðr hlæfræyr²
hvæðrvngr þriði
gøllvngv bileygr
ok gæirplnir
vaføðr valfðr
vingnir røgnir.

Sviðvrr ok skollvalldr
sigavtr viðvrr
sviðrir balæygr
sigþær brvni
sigmvndr svplnir
siðskæg(g)r ok niotr
ølgv biblinði
ok ænnibrattr.

hølverkr æylvðr
brvnn sanngætall
þækkr þvðr ómi
þrvndr ok ofnir

¹) *litteris rubris.* — ²) *incerta lectio ut fere legi possit*
hlæfintyr (hlefreyrr, 757).

vðr iplnir vakr
ialkr ok langbarðr
grimr ok loðvngv
gæstvmblinði.

Sigtryggr iðrmvnr
saðr gvunblinði

*heiti sona oðins*¹.

Bvrr ro oðins
balldr ok mæili
viðarr ok næpr
vali áli
þórr ok hilldolfr
hermoðr siggi
skiølldr ok øllnir
ok itræks ioð.
hæimdallr sæmingv
høðr ok bragi.

*asa heiti*².

En scal tælia
asa hæiti
þar ær yggr ok þorr
ok yngvifræyr
viðarr ok halldr

heiti atli
ok ænnilangv
þórr æinriði
ok asabragv
biørn hlorriði
ok harðvæprv
vingþær sonnvngv
vingþorr ok rymr.

*heiti asynia*³.

Nv scal asynivv
allar næfna
frigg ok fræyia
fvlla ok snotra
gærðr ok gæifvna
gna lofn skaði
iørð ok iðvnn
ilmr bil niørvna.

Hlín ok nanna
hnoss rindr ok siøfn
sól ok saga
sigyn ok vør
þa ær var ok syn
verðr at næfna
æn þrvðr ok rán
ær þeim næst talit.

¹) *litteris rubris.* — ²) *litteris rubris.* — ³) *litteris rubris.*

Græt ok at oði
gvlli fræyia
hæiti ærv hænnar
hörn ok þvngra
syr skialf ok gæfn
ok hit sama mardøll
dætr ærv hennar
hnoss ok gersimi.
Ænn ærv aðrar

kvenna heiti okend².

Snót brvðr svanni
svarri sprakki
fíod sprvnd
fæima ækkia

oðins mæyiar
hilldr ok gONDVI
hlökk mist skGGVI
þa ær hrind ok ...¹
hrist ok skvild talit
Nornir hæita
þær ær navð skapa
nivr ok disi
nv man ec telia.

manna heiti³.

Mál er at sægja
manna hæiti
greppar ok gymnar
gymar ok drængir
gotnar ok rækkar
græppar⁴ seggir
svæit snillingar
ok sælkærar.
bragnar þægnar
bæimar hpldar
firar ok flotnar
fyrðar havlldar
fprvnæyti drótt
flokkr harðmænni
kníar ok kappar
kæmpvr navtar.

Ølld ok ærir
ok afarmænni
liðar ok loðar
lyðr ok sagnir
lioðr oflatar
lionar ok færðir
milldingr ok mæringr
mannballdr spækingr.
þá ær glesimaðr
ok gvllskati
snyrtimenn
ok sælingar
avðkyfingar
ok oflatar
herr ok hælmingr
ok hplðingiar.

¹) sine lacuna membr. — ²) literis rubris. — ³) literis rubris. — ⁴) sic membr. pro garpar.

Folk ok fylki
fvndr almæningr
ær þrøng ok þyss
þorp avðskatar
drótt ok syrvar
dvnn pryðimenn
søgn ok samnaðr
sæta stærtimenn.

Ænn ærv æptir
alldar hæiti
hirð ok gæstir
ok hvskarlar
innrott ok hion
æf æk allt sægi
rvni ok þopti
ok raðgiafi.

Jnhysingar
allda þoptar
sæssi ok mali
særlar ok fylgðir
þa ærv sælagar
ok frendr saman
vinir æinkili
verðvng halir.

Ai ok attvngr

orrostv hæiti¹.

Þav ærv hæiti
hialldr ok rimma
gipll gæirahøð
ok gæirþrivvl
róg ok roma
raudgnið ok storð

avi sonr
faðir broðir barmi
blóði ok lifri
iðð hvrr næfi
ok arfvni
þa ærv hlyrar
ok hplvtbaðmar.

Niðr hlæytamaðr
niðivngr ok barn
konr ok kynkvisl
kvndr ættbogi
møgr málvnavtr
mágr ok spialli
ættbarmr ættslóð
ofskopt ok svæinn.

Sæssvnavtar
ok sífvngar
afspring ær þa
ok ættstvðill
þa ær ráðvnavtr
ok raðgiafi
þionar ok þrælur
þírr gungvngar
værkmenn kæfsir
ok vilmægir.

svipvl ok snerra
sig folkjara.

Sokn morð ok víg
sotti dolg ogu
dynr gnýr tara
drima ímvn

¹) literis rubris.

þa ær orrosta
ok þrlygi

*sverða heiti*¹.

Ek man sægja
sverða hæiti
hiðrr ok hrotti
högðr dragvandill
gora gramr gillir
giallarr ok næðanskarðr
sigðr ok snyrtir
sómi skiómi.

Skálkr skerkir stófr
skrymir lævi
þltir lannþarðr
ok ormþvari
læggþitr kýr gálmr
ok leifnis grand
hærberi hnæitir
ok hafraka.

Lotti hrøndvðr
lögðær mækir
møðvðr mvndriði
ok mistiltæinn
málmr þrórr ok marr
ok miðfáinn
fætræiðr grindlogi
ok firsodnir.

Vægi læiptr vægarr
valangr ok brandr
verr vífr valnir
vinnbiartr ok kol
askr angrvaðill
æggivm skarpi

hrið ok ætna
herþøgn þrima.

svpðr ok svipaliótr
salgarðr hnæfi.
Hvati høfvðhvæssingr
havsamþvir
hrævagavtr herbrái
ok holdmimir
bænsægr brigðir
brimarr hvðlognir
skyggþær skryvir
skarði grindlogi.

Mimmvngrr sællir
ok malvitnir
tavrarr hrævaðr
trani vindþvari
liðnir kvernbitr
líómi hærðir
vitnir yfri
vægjalæstir.

Skækingr filligr
flæmingr skerðingr
skotningr skilvingr
skøfnvngrr rifvngrr
brotningr hvitingr
bæsingr tyrvingr
hækingr ok bringr
hittaz man nættingr.

Logi ok mvndgiallr
langr hvass ok elldr
avrn ok ægir
ok naglfari

¹) *literis rubris*.

brigðir mavrnir
blær ok skærðir
hyrr ok hæsingr
hriðir átti.

Fællir fplvir
fafnir ravfnir

*heiti a sverði*².

Oddr blóðvarta
ok hænknvar
bloðræfill bloðvarp
ok bloðiða
bloðvarta³ livgfængr
ok bloðhnæfi
iðvarp ok brandr
æggæinar fólk.

Æmiarr þræmiarr
ok þlræða navtr
merki vættrim

*þxa heiti*⁴.

Þx iarðhyrna
skiava ok skæggja
skráma ok gænia
ræginsporn gnæfia
ok gygr fala
[snaga ok⁷ hvllða

*spioz heiti*⁵.

Darr spiot ok myt
ðof lænz ok vigr
snata flæinn ok svaf
sviða hræmæki

imnir æimnir
afsþringr þinvrr
siglir snyrtir
svælgr skar ok nár
góinn gæstmoionn
[ok gram¹ brimarr niðhoggr.

ok missifængr
onn ok skafningr
vndir drengingr
vargr kallhamarr⁴
[valþorst ok herðr⁵.
Sverð ok gælmingr
ok samnagli
hvgró sigrhnoð
hiallt ok tangi
mvndriði havggstaðr
ok mæðalkaði.

barða vigggløð
þvæita ok þænia
þa ær arghyrna
hon ær æfst talit
þxar hæita.

gæirr spior nata
gæfia kæsia
gafllak frakka
gvngnir þæita.

¹) a [Z gramr, membr. — ²) *literis rubris*. — ³) *sic pro* bloðvaka. — ⁴) kallhamr, membr. — ⁵) a [ita supra lineam membr., in ipsa linea: "ok vættrimar". — ⁶) *literis rubris*. — ⁷) a [Z snaga, membr. — ⁸) *literis rubris*.

örvar hæiti¹.

Ör ær ok akka	Flvgglavð ok flvgsvinn
oddr hvitmylingr	fíva ok skæyti
fænia drifa	gæta scal fænnv
flavg dynfara	ok gvsis smiðis
þösl þöl billda	iólfs smiði
broddr ok hræmsa	her ær efst þvra.
ggagn flavg ok þrös	
..... ² skaptsnór.	

boga hæiti³.

Almr dalr dalbogi	ænn kvæð æk hæita
yr ok tviviðr	þell vapn saman
svæigr glær ok þrymr	iarn ör ok spíör
.... ⁴ scal gælmir	isarnslög.

skialldar heiti⁵.

Skiplldr þrvnginn salr	þöðlios gryta
skavn salbændingr	ok þöðskylir
þvgnir hlæbarðr	svalinn ok randi
ok þvklari	savrnir borði
vættlimi targa	skvtfingr bardí
væðr glæðr ok hlíf	skírr tvíbyrðingr
viðblækniir rít	Yrlygr ok svarmr
vigglaðr og lind.	æillifnir hæiðr
Giallr döggskaft	þavgi fagrblainn
ok gvnnukylir	þæra miðfornir.

hialms hæiti⁶.

Hroptz hattar scal æk	hallhrimnir skþlkr
hæiti sæigja	ok hlífandi
hialmr gvllfaionn	fiþnir þöki
þravr valhrimnir	ok fiskmoinn

¹) *literis rubris, quæ viæ legi possunt.* — ²) *sine lacuna membr.* — ³) *literis rubris.* — ⁴) *sine lacuna membr.* — ⁵) *literis rubris.* — ⁶) *literis rubris.*

hilldigolltr kællir	grima ægir
hærkvmbll ok vælgr	glævær stæfnir.

bryniv hæiti¹.

Brynja kvnd hialmgöll	kælld finzlæif þöðfara ³
hvöð ² ok nán	þyn syn bloðlæika.

sioar heiti⁴.

Sær silægia	Gnat vör vika
sallt ægir haf	vözt hóp ok mið
lögrr svnr lægir	vatu divp ok kaf
lagastafr ok vágr	vik tiþrn ok sik
gialldr gnaf [gap ⁵] gæimi	stormr diki hylr
gnarr svifr ok marr	stravmr lókr ok bækkrr
svgr sog sami	all brvðr kællda
svælgr røst ok fiþrðr.	iða fors ok kill.

Svnd ægir vælfærr	hæfring allda
soni víðir	hvitingr ok la
bríð vær breki	hrønn ran kolga
hvn floð ok brim	ok himinglæfa
græðir glyvivðr	dröfn vðr ok solmna
gymir ok vægir	dvfa þylgia
gniðr ok orór	þoði ok bára
gialfr fæn snapi.	bloðvghadda.

á heiti⁶.

Giöll glit gera	Þyn rin ok nið
glöð ok valskialf	þöll rimr ysia
van við vimvr	dvu ofn dyna
ving ok ysa	dyn þöll fara
sið svðr fræka	orvn ok [bro
sækin æiustika	avðskialg ⁷ lodda
ælf ro ækla	myn merkriða
þkin rænnandi.	mæin ok saxælfr.

¹) *literis rubris.* — ²) ξ hvöð, *membr.* — ³) þöðf^a, *membr.* — ⁴) *literis rubris.* — ⁵) *sic mbr. sine uncis.* — ⁶) *literis rubris.* — ⁷) a [bróavð skialg, *membr.*

Tífr dyru vína
tæms vind ok strind
mavru móða þrym
morn ok gavgælfir
alin vör olga
ok ævfrates
ogn æidr æimir
ok apardion.

Rogn hrönn ok rönn
ravmælfir hnipvl
hoppvl hiölmvula
hvmra vína
vil vin vella
valin sømd salin
næpr dröfn stravma
nís mynd gnapa.

Lags ok langa
lysa brosmá
birtingr hæingr
bust ok hrygna
hvmar hrognkælsi
hvæðnir floki
ölvnn avriði
ok andvari.

Silld sæidr skata
sil ræyðr ok þgr
skreiðvngv ok sikr
skalgi ok flyðra
fyllingr styria
ok fvdryskill
hamerr stæinbæitr
ok haskærðingr.

Gilling nilvs
ganges tvædda
lvma ver vóða
læira ok gynnþró
ið svöl vægsvinn
yn þioðnma
fiðrm strönd ok spæ
ok fimbvlþvl.

Nyt hrönn ok navð
nöt slidr ok hrið
körtm læiptr ok örtm
kerlavgar tvær
gömvil sylgr ok yn
ok gæirvimvl
ylgr vöð ok floð
iorðan ær a læsti.

*fiska heiti*¹.

Fiðrsvngv þrömmvngv
ok fængrani
hamarr sandhverfa
ok horngæla
markvtr glömmvngv
ok marþvara
silvngv skælfiskr
sverðfiskr ok lyr.

Þyrsklingr vfi
þorskr vartari
grvnnvngv gædda
giplnir kæila
áll ok karfi
krabbi gæirsil
hár ok gvðlags
hornsil igvll.

¹) *literis rubris.*

*hvala heiti*¹.

Hafrhvalr gæirhvalr
ok hafgvfa
hnísa hafstrambr
ok hnyðingar
ræyðr reyðarkálfr
ok ravðkæmbingr
brvvngv rostvngv
ok blæivhvalr.

Norðhvalr ok bvrhvalr
nahvalr ok læiptr
skælivngv fiskræki
ok skvtvhvalr
slættibaka skialldhvalr
ok sandlægia
hrosshvalr andhvalr
hrafnræyðr ok vögn.

*skipa heiti*².

Nv man ec skyra
of skipa hæiti
örk árakló
askr sæssrvmnir
skæið skvta skip
ok skiðblæðnir
nór naglfari
nökkvi ok snækkia.

Byrðingr hvza
barðkalldr ok hreinn
bakki hömlvngv
hælvngbarði
røst bátr ok regg
røð hringornir
lvng kioll langskip
læifnir barði.

*heiti a skipi*³.

Segl skör sigla
sviðviss styri
syivr savmsør
svð ok skavtraip

stagn stafn stiorvnið
stviðill ok sicvlgiprð
snotra solborð
sess skvtr ok strengr.

²) *literis rubris.* — ³) *literis rubris pæne deletis.* —
¹) *literis rubris.*

Søx ok stæðingr
sviptingr ok skavt
spíkr siglvtre
savmr lækstólpar
lavkr siglvtoppr
lina eyrv
flavgr flavgarskægg
ok farnagli.

hynn húnborá
ok hialmunnþl
hýfr hlyr hresni
ok halstæfni
hævill hals hanki
ok hþfvðbændvr
háir hæll hamarr
hiálpriep ok lík.

Rá rakki rif
rengr ok hþmlvr
vindás vængi
vþndr langnæfivr

vþllt bæitiáss
varta brandar
hitar bóglina
hvlkastokkar.

Barð kne hýrði
hælli ok kinnvng
kiþl borð kælli
ok kiþlsýia
kraptar kerling
kler ok þoptvr
kálræip þrimir
klofar ok þilivr.

drængir dragræip
dóla árar
aktavmar ror
arinn ok nálar
avrborð kialarhæll
ok akkeri
hnakkmiði avstker
ok hvnsþonir.

iardar heiti¹.

Iorð fiorn rófa
æskia ok hlodyn
gyrna síf fiorgyn
grvnd havðr ok rþnd
folld vangr ok fif
fron hiarl ok barmr
land biþð þrvma
láð ok merski.

holtt háls ok fiþll
hlið ok læiti
hóll hæill ok hvilft
hváll ok brekka
broðalr² ok vþllr
hvamr ok tvnga
molldflag rimi
mór lavt ok sandr.

uiðar heiti³.

Viðr yllir tág
viðir selia

pors mþrk þlviðr
plóma spíra

¹) *litteris rubris.* — ²) *sic contra metrum, membr.* —
³) *litteris rubris.*

biþrk viðvindill
hæinn fiallrapi
bvss hlynr ok bók
bæinviðr mþpvr.

Hasl hægg hallarr
hagþorn ræynir
rþ almr ok rót
ræyrr askr fyra
apalldr þsp lavrvs
vlfviðr lykkia

æik æinir þill
ælrí palmar.

Lind lág ok linnr
lyng skíð pera
þoll ok þyrnir
þinvr storð ok klvng
mþsvrr ok grþn tvænn
ok marhrisla
ilstri viuviðr
iostí cypressus.

yxna heiti¹.

Ec man skyra
fyri skata mængi
allramligra
yxna heiti
arvþrðr drióni
ok iþrmvnrækr
simi fræyr reginn
smiðr æyþvari.

Ravðr ok rækningr
ok rþkkviliðr
viggri havtaðr
vingnir stiori
himinbriotr simarr
ok harðfari
kæfir dirnir
kiþllvr simvll.

Hliðr stvfr ok litr
hriðr forsimi
arfr iþrmvni
ok eikismiðr
gnæisti apli
gvllinhorni
avðr kvigr þlldvng
ok þrfvni.

Gríðvng olgr gællir
glymr ok hreði
tiðvngr boli
tarfr avrgæfinn
kýr hætitir skiria
kviga ok frenia
ok avðvmbla
hon ær ællzt kva.

hrvtz heiti².

Hrvtr ofrþyrningr
hornvmskali
gvmar horngloinn
ok gialldhróinn
hvæðrvðr hornglói

hallinskiði
berr hornhróinn
ok hæimdali
bækri miðivng
blær mþrðr ok væðr.

¹) *litteris rubris fere deletis.* — ²) *litteris rubris.*

*hafrs hæiti*¹.

Hafr hætir grimnir	bvkkur grimr taliðr.
ok gæirþelnir	[geitar hæiti ² Heiðrvn.
tanngníóstr kiappi	haðna ok kiðlingr
ok tangrisnir	ær ok kolmvlá
skæmotr ok brvsi	ok kið saman.

*biarnar hæiti*³.

Biörn bersi blómr	vlfur frekr vilnir
bera ælgviðnir	iorekr mosmi.
blaiaxl isolfr	Fetviðnir hvón
ok bræiðvægi	fress vetrliði
bæstingr basi	ivgtanni ialfvör
ballti hlæbarðr	ifívngur vilskarpr.

*hiartar hæiti*⁴.

Hiþrtr dvraþrór	dýnæyrr dvalarr
hliðr æikþytnir	dalarr motroðnir.

*galltar hæiti*⁵.

Golltr valglitnir	rai valbassi
griss irminir	roðr drittroði
svin tarr rvni	þrór viðrir skrvmpr
sæhrimnir þøgr	þrøndr vanningi.

*vargs hæiti*⁶.

Ylgr vargr vitnir	gyldir imarr
ilmr skøll geri	imr ægðir
hati hróðvitnir	ok skolkini.
ok hæiðingi	ænn hætir sva
freki kinni viðnir	ylgr vargynia
fennir hlæbarðr	bokn ok ima
goti gilldir glammi ⁷ svimvl.

¹) *literis rubris.* — ²) *a* [*literis rubris.* — ³) *literis rubris.* — ⁴) *literis rubris.* — ⁵) *literis rubris.* — ⁶) *literis rubris.* — ⁷) *sine lacuna, membr.*

*hæima heiti*¹.

Niv ærv hæimar	vera hinn fiórða
a hæð talit	hrióðr ok hlyrni
væit æk hinn næðzta	hygg hinn sætta.
sa ær vindbláinn	Grimr vætmimir
þa ær heiðornir	gæt ek nu vera
ok hregmimir.	.viiij. himna
Annarr hætir	vpp vm talda
andlaogr himinn	skatyrrnir stænder
þat máttv skilia	skyivm æfri
þriði viðbláinn	hann ær vtan
viðfæðmi kvæð æk	alla hæima.

*sólar heiti*².

Svonna syni	leiptr ifrøðvll
sól fagrahvæl	ok liosfari
læiptr hrióðr leika	drifandi alfrøðvll
likskinn røðvll	ok dvalins leika.

*tungls heiti*³.

Alskir gæisli	skyðir æki
ok æyglóa	skarmr artali
máni miðgarðr	ny skialgr luna
mvlinn tvngl ok glámr	nið fengari.

*degra heiti*⁴.

Døgr hyrn ok røkr	nox nis grima
dies ok lysing	niol myrkfara
dagr nótt svefngaman	olios dravmvør
ok dravmniþrvn	eimspennim ⁵ .

*heiti*⁶.

Heimr hreggmimir	viðbláinn andlangr
himinn skatyrrnir	ok vætrimnir

¹) *literis rubris.* — ²) *literis rubris.* — ³) *literis rubris.* — ⁴) *literis rubris.* — ⁵) *sic in mbr. scriptum, pro: emisperium = hemisphaerium.* — ⁶) *sic tantum (corr. heima heiti) membr. literis rubris.*

gimír vindbláinn hlyrnir læiptr [hriodr¹⁾
viðfæðmir hriodr ok hæðornir.

veðra heiti²⁾.

Væðr byrr vönsvör Gönsvrr graði
vindr ælreki gol ofviðri
glygg blór ok gvstr giosta grindill
grap logn þoka gæla ok olióðr
regn vr rota gnæggiðr gönsvör
rið myrkvi æl gę dynfari
fivk fok mvग्ga hlömmvör ganrækr
frost kári hregg. hvsbriótr ok þiótr.

ellz hæiti³⁾.

Gims hæiti vil æk Fręki ölgr-seti
greppvm segia fæykir ysia
ægis broðir hröðvör ok hōrvir
ok ælreki harkr forbrænnir
æliðr æimr vsli hrapi myln logi
vði skærkir hripvör allðrnari
hrötvör ok hrotgandr kyndr bal væginna
hrimnir æimi. kveykir ok hvði.
Læygr vafrlögi Brisingr brænna
linnr ok farri blossi gnæisti
brandr fyr tvasi gnipall glęðr dóni
brimi nertill gæiri tandri
viti eimyria dvnsvör dini
velann-fasti dvsill ok snęra
fvni hyrr fæðir nv ær .lx.
fvrr ok eisa. seyðis heita.

orma heiti⁴⁾.

Scal ek eittr fa ölirr iapra
orma telia fvrr flvgdreki
óinn ok ofnir safnir óri

¹⁾ sic mbr. sine uncis. — ²⁾ literis rubris. — ³⁾ literis rubris. — ⁴⁾ literis rubris.

fręningr ok áll feginn ok ornir.

Grafvitnir fänn goinn holltskriði
grafningr grettir grabakr trani
grimr ok grafþvængr gargan æitrvng
hringr holldvarinn havgvarðr dræki.

Niðhöggr náinn niðr holldvari
langbarðr lýþér

linur heiðbvi strykr stæinbvi
stýrir sváfuir snákr scorpion
snelldingr naðra.

Liðr iapr bráinn linni stefningr
snillingr viðnir særfr ok vindvör
ráðr rabia reimir seimir
móinn dalginna ok miðgarðzormr.

hesta heiti¹⁾.

Glaðr glær gyllir gyllinfaxi
glitnir gylltoppr gisl skeiðbrimir
silfrtoppr simir slæipnir skæyvör
goti skinfaxi grani stófr ok skært.

Fákr lættfeti fiorsvartnir valr
fængr falofnir fetmóðr ok lvng
vakr viglitnir vindr tialldari
veðr viðir vigg ok vegdravpnir.

Vegbiatr hōlkvir vingskornir rafn
alsviðr álvarr árvakr drasill
blakkr hōlþvari brainn hástigi
marr iór bavtvör mor iormvni.

Moinn hæstr fiptri móðnir róni
alsvartr apli askr malfeti
blóðhófr hamskarpr brvnn hōsvarpnir
vigr skinfaxi virvill hrímfaxi.

havks heiti²⁾.

Havkr hamdir harmr heiþér heimþér
hábrók tregi hrimnir kolginng

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ literis rubris.

ginnarr gamdir iðvngv iffi
ok geirloðnir ifill veðrfölnir
gollvngv ginnvngv forseti viðnir
ok gaglhati. síðsvngv þrömmvngv
Yrlýgr ymir þlgr mvtari
vndskornir valr eglir savðnir.

*kráfnus heiti*¹.

Hramn holldbori drvkr mvnínn
hvginn oværi coruus geri².
blęingr liti Krvmmi krvmsi
borginnmóði korpr boringi
[hornklofi viti spori artali
kloakan krakr ok arflognir.

*hana heiti*³.

Fegringr hani gylmir gallvs
fialarr ok aslákr ok gallina
kokr salgofnir hōna keila
kambr viðofnir habroc kaða.

*ara heiti*⁴.

Þru gallofnir æggþær kumarr⁵
ok andhrimnir ari blindviðnir
hręsvælgr arnkæll gæmlir
ok hreggskornir ok aqvila.

*fögla heiti*⁶.

Gamr cripr gavkþiorr ari nagr arta
gavkr sviplækia álpt mār ok havkr.
grágás hæimgas Óðins hani álka
gagl ok hælsingr ønd hrossagavkr
gæirfvgl gæitvngv hramn hōns himbrin
glęða doðr kvisa hryggjarstykki

¹) *literis rubris.* — ²) *a* [*sic membr. contra metrum.* —
³) *literis rubris.* — ⁴) *literis rubris.* — ⁵) *sive kinnarr.* —
⁶) *literis rubris.*

heri hani hæna fýling loþręll
ok hilldvri friggjar ęllda
vfr valr smyrill rindilþvari liri
vgla skvfrir. rivpa fiallrota

Svęrr storkr svla iárpe ertla
svarr skiór sparrhavkr ok iaðrákárn.
stelkr spęrr svla Akri doðka
steindęlfr spiki ęðr ok nætingr
skvfr spói sęðingr kreppingr floðskítr
skarfr ok svartbakr kiarfilki¹ spætr
skeglingr skiði mæisingr yfingr
skioþldvngv pái. myrisnópa

kárn igða kialarfvgl rytr hængivakr
kráka ðvfa rivannskinna.
þręstr þiðvrr þena Hrókr gioðr hægri
þæisti dvna ok haftyrdill
trana tialldr titlingr brandgás hróðgas
tyrðilmvli brimorri marr
lomr lęvirki sendlingr skrytingr
ok lęðrblaka. snęfvgl skári

Langvę lvndi vakr valr dvfa
lóa síðlmóði vallofr stari.

*kvenna heiti okend*².

Þæssi scal kænna Reið selia strind
kellv heiti rein skorð ok sípn
sága sigyn biþrk veig ok þoll
sif þrvðr iðvnn brik þopta gæfn
frigg ok bæstla lág grvnd ok lið
fvlla ok nanna lodda broka
gefivn hora³ fit norn . . .⁴
gerðr ok lavfey. folld þirr ok lind.

¹) *lectio incerta, fors. kiarfvni.* — ²) *literis rubris.* —
³) *sic; corr. Hörn.* — ⁴) *unum vocabulum deesse videtur.*

Sól fiðtra spöng	níðrn vör ok friðr
siðfn navma rindr	nípt rán ok bil
eir þella list	likn hlin ok syn
ilmr troða dis	lofn ok gná.

*hvgar heiti ok hiarta*¹.

Moðr hiarta neg	geð heil siafni
mvnr hvgr séfi	gollorr ok elivn.

*grylv heiti*².

Skolli slapparðr	ænn er ræfr ok skröggr
ok skavfali	ølldvngr dainn
skollr melrakki	lavfafettir
skavfi gryla	fóa brvnmigi.

*heiti a hendi*³.

Heiti ærv handar	vlfliðr ok fingr
hrammr dýr ok ravkn	armr leggr ok bógr
greip mvnd ok spönn	lámr hnefi lófi
gavpn ok hreifi	loppa krvmma.

*heiti valkyria*⁴.

Man ek valkyrivr	Ráðgnið ⁵ gøndvl
viðris nefna	svipvl gæirskögv
hrist mist heria	billdr ok skeggöld
hlökk gæiravör	hrvnd gæirdrifvl
gøll hiðrþrimvl	tanngnið ⁶ ok þrvðr
gvðr herfiðtv	reginleif ok sveið
skvllð gæirønv	þøgn hialmþrimvl
skögv ok randgnið.	þrima ok skálmølld.

*kvænna heiti okænd*⁷.

Bravt ær svarri ok seta
sveimar rýgr ok feima
brvðr ær i fōr með flioði
fat ek drós ok man kiosa

¹) *literis rubris.* — ²) *literis rubris.* — ³) *literis rubris.* —
⁴) *literis rubris.* — ⁵) *sic; corr. Ráðgnið.* — ⁶) *sic mbr.;*
metrum postulat ranngniðr (i. e. ranngríðr). — ⁷) *literis rubris.*

þekki ek sprvnd ok sprakka
sparik við hæl at mæla
firrvnz ek snót ok svarra
svífr mer langt fra vífi.

Blíð ær mæz við moðvr
mála drækkr a ækkiv
kvíðir kerling eiðv
kveðr dottir vel heðiv
opt finnr ambatt høptv
e er frilla grøm sverv
killar kvan ok elia
kann nípt við snøz skipta.

*eyia heiti*¹.

Bokn kōrmt brising vikna
brva hirar dýn siri
sotr þomb selia hitrar
sigg rótt² batalldr þiótta
vigz storð vørl røð lygra
veig fenring tígr sæima³
hvæðn vað hising friðnar
havð borgvnd smyl torgar.

Brattr er balldrækr þióttv
berr vindr raðar linda
viðgyrðill þytr vørðv
velltr fænringar bællti
ygliz vmgerð hvglar
ólmr ær grasili stólmaz
flæygir bólmaz bavgi
brakar lygrv mæn nakkvat.

Blár ær balldrækr sira
brvgyrðill þvæz fyrðvm
svndr springr lygrv lindi
lækv vællt af þrøm bællti

¹) *literis rubris.* — ²) *in membr. tótt.* — ³) *sic membr.;*
corr. sænia.

kiol skolar karmtar hælsi
 klýfr stiörn sila þiörnar
 þørð skera gizka girði
 grafaz borð i men storðar.

*eyia heiti*¹.

Ey ømd ok ørmst	bolm bokn ravfa
øllvm længri	þønn sækk ok vørl
horn hrvnd ok hvgl	aløst ok storð
herðla ivist	iala tígr veey.
hveðn hrafnista	Avrn il ok rist
hising skrofa	ira lodda
møn møst haslæy	solvnd siri
myl stólm batalldr.	solskæl miþla
Sælia solrønn	hlæsæy væðræy
ok sortvland	hitra frosta
sigg ok salaræy	løpnd vikna
ok ²	lág syllingar.
saga lálánd	Fion fiþlbyria
salþiørn lþka	frikn ok senia
skið strind ok vigr	selvnd ok dimvn
skólm ok alldi.	sæla þvmla
Krit kibr lygra	vsna sióland
kørmr røð biarkæy	askrøð ok silld
hæring gylling	ála borgvnd
hvgró varða	erri torgar.
lavga lygra	Hæl rokstr ok falstr
lag ok gizki	ok hælliskor
þriðna ok þiótta	asparnir þín
þrvma kinn ok hrott.	iolvnd ok hanki
Nøs dyn navma	marsey sámsæy
nala nørva	mystre ok vingi
fólskn frigg fætilør	hlæsæy hæðins ey
fænring ok mæn	ok hnotirnar.

¹) *litteris rubris, atramento posteriori voci superinducto.* —²) *vacuum spatium in membr. relictum est.**fiarða heiti*¹.

Fiørðr sogn iall	harðangr stafangr
folld ofoti	hæyiangr ok glavmr
angr harmr tregi	goðmarr harðsær
eitri vefsnir	grænmar broði.

*saðs heiti*².

Akr ax sæði	Gríón ok valbygg
ogn barr ok hálmr	groska dvmba
áll efsta kne	hveiti hirsí
eigin skotblað	hialmr skrvf ok miþl
blað kne ok rót	bendill heslar
bygg rvgr ok sað	þvndin sáðkorn
korn ginhafri	flvr ømstr þrefi
korki harlak.	frøkorn gniøði.

*nøfn egis ðetra*³.

Drøfn skylr stál þar er stafni
 stravmfylgin þvær bylgia
 hæfring brestr enn hristir
 himinglefa mar vimrar
 hrønndregr grønn or grvnni
 gadd svelr bloðvghadda
 elg venr vðr ok kólga
 egghvís við glym dýfv.

Hiarta hætit eiskølld. sem qvað illvgi bryndøla skalld.

Ænn hællt vifa brynnir
 eiskalldi gramr beiskv
 milldr reð orms vm elldi
 avstr for þapan gerva.

Þat ær sarkat ær roðit ær sem hallfroðr qvað.

Kvnni gramr at gvnni
 gvnnþinga iarmvnnvm
 margr la herr vm høggvinn
 hollbarkat ra sarkat.

¹) *litteris rubris.* — ²) *litteris rubris, atramento recentiore manu superinducto.* — ³) *litteris rubris.*

her ær libylvm heliar¹.

Fra libylvm heliar. Ælivðnir hæitir salr hennar. Gillingr lykill hennar. hvngr disk. Svlltr knifr. Affelldr sponn. hnipinn akr. Ganglati þræll. Ganglöt ambátt. viðopnir garðr Giallandi grind. láti láss. Blikianda þøl hvrð. Brotabavl þreskölldr. forað tialld. Fallanda forað forfall kør rekkia kørþæðr dyna² hani frostopna kista. vaningi hvndr. hryggr³ hæstr yglóð ømd.

kleða heiti⁴.

Æinhagi (sleða⁵) helfni (vefiar vpphlvtr) tasla (tyglar). fang (kyrtill). Siðerni (serkr). Ripti [s⁶] veipa [s] lina [s]. Skeptingr (höfvdúkr). Motr [h⁷] Meðia [h] vimpill [h] jfingr [h] loðdvkr [h] stafn [h] sveipr [h] jsvngv [h] skvfr [h k] visl [h k]. Dolpr [k] Giarða [i⁸] fallda [k] Skypill [h] veipr [h] færma [f] jótr (iaxl) vøf (hringar) vartari (þvengr) Jøln (goð). Bry (troll) æiða (moðir) Nipt (systir) haðmr (viðr) miøtvøðr (hani) Gly (gleði) Slæki drængr Sarkat roðit. Stæinn sindr stæinn Sisisill bivivill bleikr kørðir mægðir Gyfingr Nagli. Darraðr [i ø] jalfaðr Avrmvlinn eyþolin [i k.] Mellingr [i. s.] blindingr þolinmoðr (i kif⁹) friðr. Hniflvngv Reginagaddi farnagli Stagnagli varnagli veralldar nagli. Eymylinn [i. t:] Samnagli [i. s.] fasthalldr [i. st] þolinu [ra]. Bloðvarinn (sior). Jðmølinn.

¹) *litteris rubris, sine lacuna; legendum fort.* her ær lyst h. h. — ²) *lacuna unius vocabuli.* — ³) *supra lineam: g⁶fetr (gerfetr?), quasi altera denominatio equi, nisi fortasse ad lacunam referendum sit ut significet: hani.* — ⁴) *litteris rubris.* — ⁵) *vocabula sive literæ, quæ hic uncis includuntur, in membr. supra verba iis respondentia inter lineas scripta sunt.* — ⁶) = serkr? — ⁷) = höfvdúkr? — ⁸) *sive: l.* — ⁹) *i. e. knif.*